

Załącznik 4 – Odpowiedz na pismo Polskiego Klubu Ekologicznego okręg Wschodnio-Pomorski z dnia 12.06.2010.

PKE – Polski Klub Ekologiczny

KWSP – Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej

ODP – Odpowiedź Inwestora

PKE: Dotyczy: Raportu o oddziaływaniu na środowisko planowanego zakładu przetwarzania celulozy w Gdańsku przy ul. Maszynowej 20 na działce 136/6 obręb 0035 podanym do wiadomości społeczeństwa obwieszczeniem na stronie internetowej Zielony Gdańsk informacje wydziału środowiska UM w dniu 25.05.2010. Zwracamy się do Pana Prezydenta z wnioskiem o oddalenie przedłożonego przez inwestora firmę Weyerhaeuser Poland Sp. z o.o. "Raportu o oddziaływaniu na środowisko dla budowy zakładu przetwarzania celulozy w Gdańsku przy ul. Maszynowej 20 na działce 136/6 obręb 0035" oraz zażądania ponownego wykonania prawidłowo opracowanego raportu, gwarantującego rozwiązania zgodne z polskim prawodawstwem, korzystne nie tylko dla inwestora, ale również dla Miasta i jego mieszkańców.

ODP: Odpowiedz na zawarte w przedmowie stwierdzenia znajduje się w odniesieniu do poszczególnych uwag i pytań.

PKE: Raport zawiera wiele uchybień i nie gwarantuje bezkonfliktowego i nieszkodliwego wpisania planowanej fabryki w organizm Gdańska. Podstawowe uchybienia to: brak kompleksowej zgodnej z prawem analizy zagrożenia poważna awaria przemysłową oraz analizy zagrożenia pożarem - brak również wyczerpującego dowodu na konieczność uzyskania lub nie pozwolenia zintegrowanego. Zapisy w KRS i Regonie jednoznacznie nazywają przedmiotową działalność jako produkcja masy włóknistej. Wiele zastrzeżeń budzi odniesienie do zakresu raportu, którego ramy ściśle określiło Postanowienie wydane przez Pana Prezydenta (nr WŚ/I/7639/II/204Ps/2009-2010/AN). Żaden z zadanych tematów zawartych również w rozszerzeniu zakresu raportu nie został opracowany w sposób zadawalający. Poniżej analiza Raportu na tle ww. Postanowienia.

ODP: Celem Raportu jest przedstawienie wpływu inwestycji na środowisko. Analiza zagrożenia poważną awarią przemysłową została ujęta w rozdziale 12 Raportu. Kwestie związane z ochroną pożarową obiektu należą do zakresu projektu budowlanego i zostały tam ujęte. Zdaniem inwestora planowane przedsięwzięcie nie wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Kwestię tę wyjaśnia "Opinia w sprawie wymagania uzyskania pozwolenia zintegrowanego dla planowanej instalacji przetwarzania celulozy Weyerhaeuser w Gdańsku przy ul. Maszynowej 20" opracowana przez dr inż. Małgorzatę Michniewicz z Laboratorium Ochrony Środowiska Instytutu Biopolimerów i Włókien Chemicznych z Łodzi.

PKE: Oddziaływanie przedsięwzięcia na zdrowie i życie ludzi ze szczególnym uwzględnieniem etapu eksploatacji przedsięwzięcia m.in.. W zakresie wpływu włókien celulozowych i innych substancji chemicznych wprowadzanych do powietrza (z uwzględnieniem wielkości wprowadzanych włókien). Analiza powyższego pominięta w raporcie. Ocena skutków zdrowotnych wynikających z narażenia ludzi na wpływ włókien celulozowych w raporcie została przeprowadzona przez Instytut Medycyny Pracy, dla pracowników zatrudnionych przez 8 godzin dziennie. Zgodnie z kodeksem pracy pył zawierający włókna celulozowe może powodować podrażnianie spojówek/ zaczerwienienie lub łzawienie/ może odkładać się w górnych drogach oddechowych. Analogicznie potraktowano kwas poliakrylowy i jego wpływ na pracowników: "jest produktem, który działa na organizm przez drogi oddechowe, skórę, oczy oraz układ pokarmowy". Generalnie Raport nie zajmuje się analiza medyczną wpływu emitowanych pyłów i substancji chemicznych na zdrowie ludności mieszkającej i przebywającej ciągle w strefie opadów pyłów oraz oddziaływania pozostałych substancji w tym związków chemicznych związanych z produkcją (np. kwas akrylowy) i ewentualnym pożarem oraz pomija oddziaływanie na zdrowie ludzi ww. związków, w wypadku nie podejmowania przedsięwzięcia, czyli aktualny stan zdrowia populacji zamieszkującej rejon oddziaływania fabryki.

ODP: Oddziaływanie na zdrowie i życie ludzi opisano w rozdziale 9.12 Raportu, gdzie wyszczególniono wszystkie substancje chemiczne i podano ich własności fizykochemiczne, informacje toksykologiczne i ekologiczne. Ponadto: przeanalizowano oddziaływanie na zdrowie i

życie ludzi w związku z emitowanymi substancjami do powietrza atmosferycznego (w tym celulozy) jak również przeanalizowano możliwość powstawania odorów i związanej z tym potencjalnej uciążliwości zapachowej. Informacje dotyczące oddziaływania na zdrowie i życie ludzi zawarte są również w załączniku 13 - "Ekspertyza skutków zdrowotnych wynikających z narażenia na włókna celulozy impregnowane kwasem poliakrylowym" opracowana przez dr n. biol. Stellę Bujak-Pietrek z Zakładu Środowiskowych Zagrożeń Zdrowia (kierownik zakładu dr habilitowany medycyny Irena Szadkowska-Stańczyk, doc. IMP) i w załączniku 15 - Karty charakterystyk substancji/mieszanin. Ww. Ekspertyza dotyczy nie tylko stanowisk pracy, ale także środowiska naturalnego, w którym znajdują się osoby zawodowo niezwiązane z przetwarzaniem celulozy-wynika to z treści ekspertyzy. Powyższe uwagi dotyczą również kwasu poliakrylowego. Kwestia bezpieczeństwa pożarowego opisana została w treści Raportu w stopniu wynikającym z pokazania wpływu inwestycji na środowisko. Szczegółowy projekt w tym wytyczne i rozwiązania dotyczące ochrony pożarowej i bezpieczeństwa pożarowego budynku ujęto w projekcie budowlanym - przykładowo zbiorniki magazynowe substancji wykonane są z materiałów niepalnych, w obiekcie zastosowano instalację tryskaczową budynek posiada oddzielenia ogniowe. Budynek jest zaprojektowany zgodnie z obowiązującymi przepisami Prawa Budowlanego przez uprawnionych projektantów i pozytywnie zaopiniowany przez właściwych rzeczoznawców. Analizy medyczne dotyczące badań aktualnego stanu zdrowia populacji ludzkiej zamieszkującej rejon oddziaływania zakładu nie są wymagane przepisami prawa i wykraczają poza zakres Raportu.

PKE: Przedstawienie zestawienia jakościowego i ilościowego wszystkich związków i substancji, które są używane do produkcji, powstają lub są produktem ubocznym procesu przetwarzania celulozy wraz z omówieniem wpływu na zdrowie i życie ludzi. Analiza pominięta w Raporcie.

ODP: Zestawienie materiałów "wejściowych" i "wyjściowych" ujęto w tabeli 4/6 na stronie 56 i 57 Raportu. Wpływ na zdrowie ludzi został omówiony w rozdziale 9.12 Raportu. W procesie produkcji produktem ubocznym jest woda - patrz rysunek opisujący strukturę cząsteczek wchodzących w reakcję polikondensacji - Raport strona 203.

PKE: sposób i miejsce utylizacji odpadów stałych w ilościach 1 tony dziennie, w formie nasączonej kwasami PAA masy papierowej. Dzienna produkcja odpadów wynosi 1,4 tony na dobę a w ciągu roku 504 tony. W raporcie brak analizy zabezpieczenia składowiska odpadów stałych przed emisją odorów z rozkładów związków organicznych oraz brak analizy utylizacji odpadów. Utylizacja nie została rozwiązana, nie wskazano odbiorcy odpadów.

ODP: Uważamy, że na etapie oceny oddziaływania na środowisko inwestor nie ma obowiązku jednoznacznego określenia miejsc unieszkodliwiania lub odzysku odpadów, w tym pochodzących z zakładowej oczyszczalni ścieków. Obowiązkiem inwestora jest m.in. - przed oddaniem zakładu do eksploatacji - podpisanie umowy na odbiór każdego rodzaju odpadów z uprawnionym odbiorcą, w tym również odpadów z zakładowej oczyszczalni ścieków. To wyczerpuje zakres obowiązków inwestora. Uprawniony odbiorca (kolejny posiadacz odpadów) będzie miał obowiązek właściwego, zgodnego z prawem wybrania sposobu i miejsca unieszkodliwienia odpadów. Posiadamy informacje, o co najmniej kilku odbiorcach zapewniających zgodną z prawem utylizację odpadów.

PKE: Z uwagi na planowane duże ilości wprowadzanej do powietrza pary wodnej należy przeanalizować czy nie spowoduje to pogorszenia warunków krajobrazowych w otoczeniu zakładu. Analiza tematu w Raporcie bagatelizuje sprawę zasłaniając się przeznaczeniem terenu w planie miejscowym. Błędnie założono że para będzie widoczna tylko w temperaturze 0°C. W Gdańsku jest wiele dni w roku o temperaturze powietrza niższej od temperatury emisji kominów fabryki. Stały pióropusz pary wodnej wydostającej się z wysokich kominów zlokalizowanych wśród zabudowy mieszkaniowej oraz w rejonie portu lotniczego jest negatywna dominanta. Każdy obserwator kopące kominy będzie odbierał negatywnie nie analizując przyczyn zjawiska.

ODP: Naszym zdaniem odprowadzanie pary wodnej do atmosfery nie będzie pogarszać warunków krajobrazowych w otoczeniu zakładu. Używanie sformułowania "negatywna dominanta" jest nadinterpretacją. W stosunku do projektowanej instalacji zakładowej (DCC) można jedynie mówić o dominancie wysokościowej. Określenie "negatywna" jest wyrazem subiektywnych odczuć, które nie każdy obserwator musi podzielać. Projektowana wysokość instalacji DCC nie będzie zagrażać

warunkom ruchu lotniczego - obiekty zakładowe (w tym kominy) będą znajdować się poniżej płaszczyzn ograniczających wysokość zabudowy dla lotniska Gdańsk, będą się znajdować w przestrzeni chronionych instrumentalnych procedur lotu pozostając jednak bez wpływu na ich minima i parametry. Informacje na ten temat znajdują się w rozdziale 10 Raportu (str. 213) a także zawarte są w załącznikach 22 i 24 Raportu. Sformułowanie "kopące kominy" jest również nadinterpretacją. Kopcić znaczy wydzielać kopeć (gęsty dym z sadzą, osad z sadzy), dym. Nad instalacja DCC unosił się będzie biały obłok pary wodnej, który będzie szybko rozpraszany.

PKE: Oddziaływanie akustyczne na zabudowę mieszkaniową z uwzględnieniem skumulowanego hałasu produkcyjnego - młynów młotkowych, maszyn roboczych np.. wózki widłowe oraz hałasu transportowego wraz ze wskazaniem środków minimalizujących to oddziaływanie. W raporcie brak kompetentnej, i przejrzystej analizy dotyczącej występowania hałasu i możliwości jego skutecznego wygłuszenia. Błędy raportu: hałas obliczono przyjmując tło "0" łącznie z wyzerowanie oddziaływanie rozbudowującego się lotniska. Nie można zaakceptować przyjętych jak dla zabudowy mieszkaniowo usługowej norm hałasu. Przyjęte normy hałasu powinny być adekwatne do faktycznie występującej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Wskazany sposób wykonania instalacji dźwiękochłonnych nie rozwiązuje problemu. W raporcie brakuje analizy innych technicznych możliwości obniżenia poziomu hałasu i zamknięcia go w granicach działki.

ODP: Rozwiązania prawne w zakresie ochrony środowiska przed hałasem przewidują ocenę jego stanu z uwzględnieniem odrębności poszczególnych źródeł. Ze względu na odmienny charakter ich oddziaływania i różnice w tolerancji (wrażliwości) ludzi wyróżnia się różne rodzaje hałasu, takie jak drogi i linie kolejowe, ruch lotniczy, linie energetyczne oraz pozostałe obiekty i działalność powodującą zakłócenia akustyczne. Dla wymienionych kategorii źródeł stosowane są różne metody oceny i kontroli, a także standardy jakościowe korzystania ze środowiska w zależności od pory dnia i rodzaju terenu. Zostały one określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dn. 14 czerwca 2007 r. w formie dopuszczalnej emisji hałasu. Mają one zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska przez poszczególne podmioty gospodarcze. Warunki kontroli emisji hałasu w odniesieniu do poszczególnych podmiotów wymagają przyjęcia „0” tła, ograniczającego ewentualny wpływ innych źródeł. Jest to wymóg istniejącego systemu prawnego i metod ustalania odpowiedzialności poszczególnych podmiotów za dotrzymanie ustalonych prawem standardów środowiskowych. Za ewentualne oddziaływanie hałasu lotniczego czy drogowego na drogach publicznych poza zakładem odpowiadają zarządzający lotniskiem lub drogą i do nich należy zabezpieczenie środowiska przed ewentualną nadmierną emisją. W Raporcie w punkcie 9.7 rozdziału o hałasie omówiono ewentualne bezpośrednie, pośrednie i skumulowane oddziaływanie na analizowanym terenie występujących lub przewidywanych źródeł hałasu, związanych przede wszystkim z działalnością przemysłową. Hałas lotniczy nie jest natomiast przedmiotem omawianego tutaj problemu. W raporcie analizującym wpływ hałasu na środowisko Zakładu Przetwarzania Celulozy zostały uwzględnione wszystkie podnoszone przez Polski Klub Ekologiczny problemy akustyczne. Uwzględniono łączne oddziaływanie wszystkich źródeł hałasu występujących na terenie zakładu zarówno technologiczne jak i związane z transportem wewnątrz zakładowym i zewnętrznym, stacjonarne i ruchome, punktowe, liniowe i powierzchniowe. Wszystkie wymienione źródła zostały zgodnie z pkt. 4 normy PN-ISO 9613-2:2002 podzielone na segmenty w taki sposób, aby każdy z nich stał się źródłem punktowym o określonym poziomie mocy akustycznej. Stosowane, bowiem powszechnie w obliczeniach algorytmy rozprzestrzeniania się hałasu są słuszne jedynie dla takich źródeł. W Raporcie omówiono wszystkie możliwe do zastosowania w zakładzie podstawowe metody ograniczenia hałasu. Do najważniejszych należą:

- hermetyzacja procesów produkcyjnych w obiektach o odpowiedniej izolacyjności akustycznej (zwiększono izolacyjność ściany zewnętrznej hali fibrylacji)
- adaptacja akustyczna hali fibrylacji (zwiększenie chłonności akustycznej ścian)
- zastosowanie tłumików na wlotach i wylotach central wentylacyjnych oraz wentylatorów i cyklonów instalacji DCC
- obudowa wentylatorów, cyklonów oraz linii przesyłowych instalacji.

PKE: Zabezpieczenie przed wystąpieniem awarii przemysłowej sposobu magazynowania pojemność zbiorników używanych substancji: PAA, podfosforyn sodu, nadtlenuk wodoru, wodorotlenek sodu. Problemem nie analizowanym w raporcie jest zabezpieczenie przed poważną awarią. w załączeniu przekazujemy pismo Komendy Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Gdańsku negatywnie opiniujący Raport w tym zakresie. - zał1. W raporcie analiza dowodząca brak awaryjności jest naciągana i nie odnosi się do rzeczywistych zagrożeń jakie mogą wystąpić. Występowanie w procesie technologicznym podstawowych produktów, jakimi są celuloza i kwas poliakrylowy może powodować wystąpienie awarii przemysłowej. Raport musi przeanalizować wszelkie możliwe i hipotetyczne (np.. Katastrofa lotnicza, akty terrorystyczne) przyczyny awarii przemysłowej. W bliskim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej każda ewentualność musi być obowiązkowo przeanalizowana. Nie można udawać, że problemu nie ma. Awarie mogą zaistnieć i muszą być przeanalizowane z wyszczególnieniem zastosowania wszelkich środków ostrożności by skutecznie im zapobiegać i przeciwdziałać już powstałym. Negatywny wpływ na wiarygodność Raportu ma fakt zamieszczenia karty charakterystyki substancji PUROLITE dotyczącej kwasu poliakrylowego, używanego jako masa jonitowa w postaci granulek - żelu, nierozpuszczalnego w wodzie i służącego do oczyszczania wody. W to miejsce powinna zostać włączona karta charakterystyki substancji niebezpiecznej dotyczącej podstawowego surowca stosowanego do procesu fibrylacji, jakim jest Aquaset 1676 produkt ROHM and HAAS na bazie kwasu poliakrylowego PAA. W raporcie pominięto również problem zagrożenia pożarem, który może zaistnieć ze względu na występowanie kwasu PAA celulozy, nadtlenuku wodoru oraz błędów w sterowaniu procesem i zdarzeń losowych. Raport powinien przeanalizować najbardziej prawdopodobne oraz najbardziej nieprawdopodobne przyczyny pożaru np. wybuch oparów substancji chemicznych, uderzenie pioruna itp. W czasie pożaru wydzielają się substancje toksyczne. Raport powinien uwzględniać możliwość powstania niepożądanych sytuacji oraz opisać ilość i zasięg wydzielających się nieostrych gazów i innych szkodliwych substancji oraz przewidzieć i opisać urządzenia przeciwpożarowe a także odnieść się do działań interwencyjno ratowniczych.

ODP: Analiza zagrożenia poważną awarią przemysłową została ujeta w rozdziale 12 Raportu. Kwestie związane z ochroną pożarową obiektu należą do zakresu projektu budowlanego i zostały tam ujęte: Rozważając skutki awarii przemysłowej wzięto pod uwagę następujące przypadki: 1. Wybuch pożaru w strefie produkcji lub magazynowania prowadzący do powstania produktów zapłonu lub rozkładu przechowywanych chemikaliów i materiałów. 2. Rozszczelnienie zbiorników magazynowych i powstanie nowych substancji chemicznych w wyniku reakcji przechowywanych chemikaliów ze sobą lub z otaczającymi materiałami. Materiały i substancje występujące na terenie zakładu, czynniki mogące stanowić zagrożenie oraz sposoby ograniczania ryzyka podano w kartach charakterystyki materiału załączonych w Tomie III Raportu. Ryzyko dotyczące eksplozji gazu zostało omówione w dokumencie Klasyfikacja stref zagrożonych oraz w raporcie ATEX, które są częścią dokumentacji projektowej i będą stanowiły podstawę do wydania pozwolenia na budowę.

Ryzyko zapalenia się gazu zostało zminimalizowane dzięki stosowaniu dobrych praktyk projektowania (dobra praktyka inżynierska), oraz przestrzeganiu stosownych norm i rozporządzeń. Projektant zapewnił wystarczającą separację urządzeń gazowych od materiałów łatwopalnych, automatyczny system wykrycia wycieku gazu, urządzenia pomiarowe i urządzenia zabezpieczające.

Ryzyko mieszania się gazu i wchodzenia w reakcje z innymi substancjami jest zminimalizowane poprzez zachowanie odpowiedniej odległości pomiędzy urządzeniami gazowymi a składowanymi materiałami.

Na terenie zakładu nie będzie zbiorników magazynowych na olej opałowy. Olej opałowy rozważany był jako alternatywny rodzaj paliwa dla instalacji grzewczych na terenie zakładu. Do realizacji wybrany został wariant polegający na wykorzystaniu gazu ziemnego dostarczanego z sieci miejskiej. W odniesieniu do błędnie załączonej karty charakterystyki kwasu poliakrylowego PUROLITE podkreślamy że zarówno w trakcie prac projektowych jak i w trakcie prac nad Raportem autorzy wykorzystali oryginalną kartę charakterystyki kwasu PAA w języku angielskim. Tłumaczenie zostało zlecone podczas kompletowania załączników do Raportu. Czynniki mogące stanowić zagrożenie w przypadku pożaru:

Włókna celulozowe - Dym, sadza, gazowe produkty procesu spalania;

Folia opakowaniowa (PE) - Dym, sadza, gazowe produkty procesu spalania;

Olej hydrauliczny - Dym, sadza, gazowe produkty procesu spalania;

Oleje i smary - Dym, sadza, gazowe produkty procesu spalania;

Roztwór kwasu poliakrylowego - Niepalny;

Roztwór podfosforynu sodu - Niepalny. Rozkład termiczny rozpoczyna się po odparowaniu wody z roztworu i wysuszeniu podfosforynu sodu oraz uzyskaniu temperatury powyżej 248C (200C wedle karty MSDS). Produkty rozkładu zawierają fosfiny, tlenki sodu i tlenki fosforu;

Roztwór nadtlenu wodoru - Niepalny. Produkty termicznego rozkładu to tlen i woda;

Roztwór wodorotlenku sodu - Niepalny;

Kwas siarkowy 98% - Niepalny. Może reagować z substancjami palnymi powodując zapłon;

Polielektrolit anionowy ACCEPTA 2047 - Niepalny. Wśród produktów termicznego rozkładu znajdują się tlenek i dwutlenek węgla oraz tlenki azotu.

Polielektrolit kationowy ACCEPTA 2039 - Niepalny. Produkty rozkładu termicznego obejmują tlenki węgla, tlenki azotu i tlenki siarki, chlorowodór i amoniak

PKE: Omówienie sposobu czyszczenia i mycia linii technologicznych. Raport nie analizuje tego problemu udając, że go nie ma. Wody z czyszczenia instalacji DCC oraz ewentualne wycieki będą niebezpiecznymi ściekami przemysłowymi. Na odpływie z kanału zbiorczego będą zainstalowane dwa zawory spustowe jeden kierujący zawartość kanału i tacy do zakładowej oczyszczalni ścieków drugi do systemu kanalizacji deszczowej i dalej do S15 i do Raduni. Kontrola będzie wizualna, pozwalająca na stwierdzenie obecności białych włókien celulozy w zgromadzonej wodzie, uzupełniona badaniem pH. Problem zanieczyszczenia wód i gruntu wymaga poważnego potraktowania. Brak danych odnośnie ładunku ścieków. Rodzaj powstałych ścieków wymaga wnikliwej analizy powyżej opisanego zjawiska.

ODP: Sposób czyszczenia obszarów produkcyjnych, magazynowych i instalacji DCC został opisany w rozdziale 4.3.2 Raportu (str. 53). W czasie normalnej eksploatacji, urządzenie DCC jest szczelne i nie przewiduje się wydostawania jakichkolwiek substancji na zewnątrz poza miejscami zadeklarowanymi jako emitery. Woda deszczowa zebrana z tacy jest wolna od zanieczyszczeń. W przypadku prowadzenia prac konserwacyjnych elementów urządzenia DCC oraz w przypadku zaistnienia awarii istnieje prawdopodobieństwo, że niewielka ilość produktu lub wody ze skrubera może wydostać się na tacę i zmieszać z wodą deszczową. W świetle obaw dotyczących sposobu podejmowania decyzji przez operatora w kwestii zakwalifikowania wody z tacy spod urządzenia DCC jako czystej lub zanieczyszczonej, potwierdzamy, że możliwe byłoby usunięcie bezpośredniego odpływu wody do kanalizacji deszczowej i pozostawienie jedynie opcji każdorazowego kierowania wody z tacy do zakładowej oczyszczalni ścieków.

PKE: Planowana technologia podczyszczania wód przemysłowych wraz z wyjaśnieniem, dlaczego ścieki planuje się kierować do podczyszczania otwartym kanałem. W raporcie brak analizy powyższego problemu. Brak danych odnośnie ilości i rodzaju ścieków.

ODP: Planowana technologia oczyszczania ścieków opisana została w rozdziale 4.2 Raportu (str. 38, podtytuł: "Oczyszczalnia ścieków procesowych ze zbiornikiem") i w rozdziale 9.4.2.5 (str. 115). Na stronie 115 Raportu zawarta jest również informacja, że kanalizacja procesowa będzie odprowadzać szczelnym kolektorem ścieki przemysłowe do zakładowej oczyszczalni ścieków (a więc nie otwartym kanałem). Na obecnym etapie znany jest skład ścieków przemysłowych, nie są natomiast znane stężenia poszczególnych wskaźników zanieczyszczeń, a co za tym idzie ładunek ścieków oczyszczonych odprowadzanych do systemu kanalizacji miejskiej. Informacje te będą znane po przeprowadzeniu rozruchu zakładowej oczyszczalni. Do kanalizacji miejskiej odprowadzane będą ścieki oczyszczone w zakładowej oczyszczalni spełniające parametry narzucone przez administratora

sieci. Przed oddaniem zakładu do eksploatacji będzie uzyskane właściwe pozwolenie wodnoprawne, inaczej nie będzie możliwości uruchomienia zakładu.

PKE: Wskazanie zabezpieczeń technicznych przed wystąpieniem zanieczyszczenia wód podziemnych powierzchniowych i gruntu. W raporcie brak analizy powyższego problemu. Temat rozwiązany powierzchniowo. Cały teren fabryki należy traktować jako teren potencjalnie skażony chemicznie. Do takiego skażenia w wyniku długotrwałej produkcji dojdzie, nawet przy zachowaniu daleko idącej dbałości o czystość. w związku z powyższym należy: wszystkie wody deszczowe traktować jak brudne i poddawać oczyszczeniu w zakładowej oczyszczalni uzupełnionej o oczyszczalnię biologiczną zgodnie ze wskazaniami kary PAA Aquaset 1676 oraz jej polskiego odpowiednika Sokalen CP 13 S kwas poliakrylowy, zmodyfikowany, r-r wodny 9nie tylko w separatorze oleju jak to ujęto w Raporcie) - wszystkie wody drenażowe traktować jak brudne i kierować do zakładowej oczyszczalni ścieków razem z wodami deszczowymi ze względu na wyjątkową szkodliwość i znikomą biodegradowalność surowców oraz odpadów produkcyjnych.

- zlikwidować projektowany drenaż kamienny na granicy południowej i zastąpić go drenażem zamkniętym opasującym teren zakładu w celu uniknięcia skażenia zanieczyszczeniami chemicznymi terenów sąsiednich w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa skażenia Strzelenki i Raduni oraz pozostałych wód.

Proponowana gospodarka ściekowa fabryki jest oparta o potencjalnie awaryjne i niewystarczające zabezpieczenia, co zagraża skażeniem wody w strzelenie i dalej w Raduni oraz w studniach Unikom. W raporcie brak analizy dotyczącej zabezpieczenia pobliskich ujęć wód głębinowych, samo stwierdzenie że podlegają ochronie nie wystarczy.

ODP: Urządzenia zabezpieczające wody powierzchniowe przed zanieczyszczeniem opisane zostały w rozdziale 9.3.5.2 (str. 106) oraz 9.4.2.5 (str.115) Raportu. Natomiast zabezpieczenia przed zanieczyszczeniem środowiska gruntowo-wodnego podane zostały w rozdziale 9.1 i w rozdziale 11 Raportu. Zdaniem autorów informacje zamieszczone w Raporcie są szczegółowe i wystarczające. Zaprojektowane i opisane rozwiązania techniczne takie jak np. uszczelnione stanowiska rozładunku substancji chemicznych, szczelne tace pod zbiornikami i instalacją DCC zapobiegają będą zanieczyszczeniom środowiska gruntowo-wodnego i wód powierzchniowych. Sposób oczyszczania i odprowadzania wód opadowych i drenażowych zawiera „Projekt systemu odprowadzenia wód opadowych i infiltracyjnych z terenu budowy zakładu produkcyjnego Weyerhaeuser”, który został zaaprobowany przez Melioracje Miejskie Sp., z o.o. tj. administratora miejskiego systemu odwodnienia i nie wymaga żadnych zmian. Inwestor przed oddaniem zakładu do eksploatacji uzyska pozwolenie wodnoprawne dotyczące odprowadzenia wód deszczowych i drenażowych do rowu S.15. Pozwolenie to będzie uwzględniać właściwe zasady ochrony środowiska wód powierzchniowych.

W świetle powyższego nie ma konieczności kierowania wód deszczowych i drenażowych na zakładową oczyszczalnię ścieków a tym bardziej rozbudowywania jej o oczyszczanie biologiczne. Twierdzenie PKE, że projektowana gospodarka ściekowa jest oparta o potencjalnie awaryjne i niewystarczające zabezpieczenia jest bezpodstawne. Warunki ochrony wód podziemnych ujmowanych pobliskimi ujęciami są szczegółowo opisane w rozdziale 9.2 Raportu (str. 91).

PKE: Stan zanieczyszczenia powietrza w rejonie oddziaływania inwestycji oraz skumulowane oddziaływanie inwestycji, kotłowni UNIKOM i zakładów zlokalizowanych w pobliżu m.in.. Wytwórni mas bitumicznych, zakładu produkcyjnego przełączniki do samochodów i innych. W raporcie brak analizy adekwatnej do istniejącego tła zanieczyszczenia powietrza. Obliczenia oparto tylko na uśrednionych danych dotyczących tła dostarczonych przez WIOŚ. Analizy wymaga niska niezorganizowana emisja z terenu zakładu. Konieczne jest zastąpienie węglowodorów alifatycznych akroleina. w celu zrealizowania polecenia Postanowienia konieczne jest policzenie ilości emisji substancji do powietrza z wyżej wymienionych firm i uaktualnienia występującego tła tych zanieczyszczeń.

ODP: Aktualny stan zanieczyszczenia powietrza (rozdział 7.4 Raportu, str. 63-65) przeanalizowano w oparciu o dane pochodzące z opracowania autorstwa Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Gdańsku (WIOŚ) pt. "Ocena roczna jakości powietrza w województwie pomorskim za rok 2008 r. Jest ona przygotowywana corocznie przez WIOŚ. Dokonywana jest w nim coroczna ocena

jakości powietrza w strefach oraz klasyfikacja stref - zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 5, poz. 653). Dokument ten stanowi podstawowe narzędzie oceny jakości powietrza. W chwili opracowywania raportu o oddziaływaniu na środowisko dla analizowanej inwestycji "Ocena roczna jakości powietrza..... za rok 2009" nie była jeszcze dostępna. Zamieszczone w najnowszej ocenie informacje stanowią kontynuację trendów z roku 2008. Jeśli chodzi o stopień zanieczyszczenia powietrza - aglomeracja trójmiejska, podobnie jak w roku 2008, została zakwalifikowana do strefy C ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu. Poprawę zaobserwowano w przypadku poziomu dopuszczalnego dwutlenku azotu - klasa A (w 2008 r. klasa B). Na wyniki oceny strefy mają wpływ pomiary prowadzone na stacjach monitoringowych – do sieci monitoringu włączone są również stacje fundacji ARMAAG (przy ul. Powstańców Śląskich, ul. Kaczeńce, ul. Wyzwolenia, ul. Ostrzyckiej, ul. Leczkowej). Na najbliższej położonej inwestycji stacji – przy ul. Ostrzyckiej – prowadzone były pomiary stężeń dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, pyłu zawieszonego PM10, tlenku węgla i ozonu. Stężenia dopuszczalne wszystkich ww. zanieczyszczeń, z wyjątkiem poziomu celu długoterminowego dla ozonu zostały dotrzymane. Dodatkowo, na potrzeby przeprowadzenia obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu z terenu inwestycji WIOŚ na wniosek inwestora określił tło zanieczyszczeń za rok 2009 w rejonie ul. Maszynowej 20 – zgodnie z referencyjną metodyką obliczeniową zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87). Tło stanowi stężenie poszczególnych zanieczyszczeń uśrednione dla roku i uwzględnia już wpływ wszelkiego rodzaju działalności przemysłowej w rejonie lokalizacji zakładu. Na wyraźne życzenie Wydziału Środowiska Urzędu Miasta Gdańska zostały wymienione trzy zakłady przemysłowe w rejonie inwestycji wraz z podaniem wielkości dopuszczalnej z ich terenu. Wpływ tych zakładów na powietrze atmosferyczne również uwzględniony jest w tle zanieczyszczeń określonym przez WIOŚ. Nie ma uzasadnienia propozycja zastąpienia emisji węglowodorów alifatycznych akroleiną. Przy obecnym zaawansowaniu technologii, wysokiej sprawności i wydajności silników oraz nowoczesnych rozwiązaniach projektowych pojazdów akroleina jest emitowana w śladowych ilościach. Dlatego też wykorzystane w obliczeniach emisji wskaźniki zanieczyszczeń ze spalania paliw przez pojazdy samochodowe (przyjęte za opracowaniem „Assessment of Sources of Air, Water and Land Pollution – A Guide to Rapid Source Inventory Techniques and their Formulating Environmental Control Strategies”, Aleksander P. Economopoulos, World Health Organization, Genewa 1993 r.) dotyczą substancji takich jak: tlenki azotu, dwutlenek siarki, pył zawieszony, tlenek węgla i węglowodory alifatyczne i uwzględniają ogólną uciążliwość tych substancji. Dla akroleiny wskaźniki emisji nie zostały natomiast podane, co potwierdza, że jej ilość powstająca podczas spalania paliw w nowoczesnych silnikach samochodowych ma marginalne znaczenie dla czystości powietrza atmosferycznego. Nie ma podstaw żądanie weryfikowania wyliczonej emisji przez jakąkolwiek instytucję.

PKE: Należy przedstawić obliczenia stanu jakości powietrza - rozkład stężeń zanieczyszczeń w powietrzu zgodnie z referencyjnymi metodykami modelowania poziomów substancji przy jednoczesności praz wszystkich źródeł emisji w tym emisji niezorganizowanej z uwzględnieniem tła stężeń zanieczyszczeń i kierunku wiatrów wraz z graficznym przedstawieniem tych wyników i komentarzem. w raporcie brak pełnych danych odnośnie składu chemicznego wszystkich emisji z zakładu w tym poziomu kwasu akrylowego - monomeru. Konieczne jest ponowne przeliczenie wszystkich parametrów. Kształt izolinii sugeruje brak zależności od różny wiatrów.

ODP: Uwaga bardzo ogólna i niezasadna. Wszystkie miejsca powstawania emisji, jej wielkość oraz parametry zostały uwzględnione w obliczeniach rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu przeprowadzonych dla trzech wariantów funkcjonowania inwestycji. Zbiorcze zestawienie ww. danych przedstawiono w rozdziale 9.6.3.5.4.6 Raportu (str. 157-160). Informacje nt. substancji stosowanych w zakładzie oraz ich składu również zostały wielokrotnie podane w Raporcie, między innymi w załączniku 15 (karty charakterystyk substancji). Jak już wielokrotnie wyjaśniano, podczas procesu nie zajdą warunki do powstawania kwasu akrylowego, a więc nie będzie również emisji tej substancji. Śladowa ilość kwasu akrylowego znajdująca się w wykorzystywanym roztworze kwasu PAA, ze względu na pomijalnie małą ilość (mniej niż 500 ppm = 0,05% przed rozcieńczeniem do

pożądanego w procesie produkcyjnym roztworu) nie będzie miała żadnego wpływu na stan czystości powietrza atmosferycznego. Kształt izol linii stężeń maksymalnych nie jest zależny od różnicy wiatrów. Zgodnie z referencyjną metodyką obliczeniową zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87) stężenie maksymalne S_m uśrednione do jednej godziny zależy od aktualnego stanu równowagi atmosfery, wielkości emisji, średniej prędkości wiatru i współczynników poziomej i pionowej dyfuzji atmosferycznej. Stężenie maksymalne oblicza się dla 36 sytuacji meteorologicznych opisanych w metodyce referencyjnej, a następnie wybiera stężenie najwyższe S_{mm} i oblicza odległość jego występowania. Stężenie maksymalne S_{mm} może wystąpić w tej odległości w każdym kierunku od punktu emisji, stąd okrągły kształt izol linii. W przypadku analizowanej inwestycji emitery decydujące o rozkładzie stężeń maksymalnych znajdują się blisko siebie, stąd też kształt izol linii stężeń jednogodzinnych będzie zbliżony do koła. Różnicę wiatrów uwzględnia się natomiast przy obliczaniu stężeń średniorocznych, dlatego też ich forma jest bardziej „zniekształcona” – w kierunkach najczęstszego występowania wiatrów, a więc po stronie północno-wschodniej zakładu stężenia średnioroczne są wyższe niż na pozostałym terenie.

PKE: Należy wykazać zgodność z rozporządzeniem wojewody nr 33/2007. w wyniku wybudowania fabryki ilość pyłów zawieszonych w kokoszkach mieszkaniowych wzrośnie o 112% co jest sprzeczne z założeniami rozporządzenia.

ODP: Z powodu braku podania źródła informacji nt. wzrostu ilości pyłów na terenie Kokoszek mieszkaniowych o 112%, brak jest możliwości odniesienia się do powyższej informacji. Zgodność inwestycji z rozporządzeniem Wojewody Pomorskiego nr 33 z dnia 19 grudnia 2007 w sprawie programu ochrony powietrza dla aglomeracji trójmiejskiej (dot. pyłów) została natomiast przeanalizowana w punkcie 9.6.5 Raportu (str. 167-168). Inwestor spełni wszystkie wymagania ww. rozporządzenia dotyczące przedsiębiorców, a także zapewni zaopatrzenie zakładu w energię z niskoemisyjnego źródła ciepła (gaz ziemny). Ponadto przeprowadzone obliczenia rozprzestrzeniania się pyłów z terenu zakładu wykazały, iż w przypadku realizacji wariantu zakładanego przez Inwestora (wariant I), normy jakości powietrza (stężenia maksymalne i średnioroczne pyłu PM_{10} oraz opad pyłu) będą dotrzymane, osiągając ok. 16% wartości dopuszczalnej w przypadku stężeń maksymalnych, ok. 6% w przypadku stężeń średniorocznych i 34% w przypadku opadu pyłu.

PKE: Omówienie kwestii występowania odorów a w przypadku ich występowania wskazać metody je ograniczające. W raporcie brak przejrzystej merytorycznej analizy. Raport sprawę zbagatelizował przez zamianę kart charakterystyk kwasu poliakrylowego. Przykry swoisty zapach zmienił się w zapach naftalenu. Nie przeanalizowano metod ograniczenia odoru.

ODP: Analiza uciążliwości odorowej została szczegółowo przedstawiona w rozdziale 9.12.3 (str. 203). Substancje wykorzystywane w procesie: celuloza i podfosforanu sodu są bezzapachowe. Bezzapachowa jest również używana do zwilżania włókien H_2O_2 , jak i końcowy produkt reakcji. PAA 50% wag. według karty MSDS ma zapach akrylowy. Jego wyczuwalność będzie możliwa jedynie w bezpośrednim kontakcie z substancją. Nie ma, więc konieczności podjęcia dodatkowych zabiegów ograniczających emisję odorów. Możliwe było potwierdzenie ww. informacji podczas wizyty w referencyjnej fabryce w Stanach Zjednoczonych, co proponował inwestor przedstawicielom strony społecznej. Niestety nikt z Mieszkańców Dzielnicy Kokoszki nie był zainteresowany wyjazdem

PKE: Oddziaływanie planowanej inwestycji na ujęcie wody powierzchniowej w Straszynie z uwzględnieniem możliwości przenikania zanieczyszczeń z opadu pyłów nasączonych PAA. W raporcie nie ma analizy odnośnie powyższego zapisu. Obecnie ujęcie wody powierzchniowej w Straszynie pokrywa 30% zapotrzebowania miasta w wodę pitną. Do produkcji włókien z masy celulozowej będzie używana woda z ujęć głębinowych chronionych prawem. Planowana fabryka ze względu na rodzaj produkcji i jej długie oddziaływanie w czasie oraz planowany sposób rozdziału wody deszczowej na czystą i brudną a także bezpośredni zrzut wody z drenażu do rowu S15 spowoduje zanieczyszczenie ujęcia w Straszynie i ujęć głębinowych UNIKOMu.

ODP: Czwartorzędowe poziomy wodonośne w Polsce są powszechnie wykorzystywane do zaopatrywania m.in. zakładów przemysłowych w wodę. Pobór tych wód regulowany jest pozwoleniami wodnoprawnymi. Inwestor posiada warunki techniczne dotyczące zaopatrzenia w wodę

wydane przez użytkownika ujęcia tj. GIWK Sp. z o.o. Posiadane uzgodnienie jednoznacznie przesądza o możliwości zaopatrzenia projektowanego zakładu w wodę w wymaganej ilości. Oznacza to, że planowany pobór nie będzie naruszał zasobów i nie będzie stanowił zagrożenia dla ujęcia. Informacje na ten temat zawarte są w rozdziale 9.2 Raportu (str. 95). Oddziaływanie planowanej inwestycji na ujęcie wód powierzchniowych „Straszyn” zostało omówione na stronie 109-110 Raportu. Odprowadzenie wód deszczowych i drenażowych nie będzie powodować zanieczyszczenia tego ujęcia. Wody deszczowe z powierzchni utwardzonych kierowane do rowu S.15 będą podczyszczane w separatorze substancji ropopochodnych z osadnikiem, dodatkowo będą przepływać przez zbiornik retencyjny. Wody z dachów (czyste) będą przepływać przez zbiornik retencyjny. W zbiorniku będzie zachodziła sedymentacja substancji zawieszonych. Należy również zaznaczyć, że opad pyłu w związku z pracą planowanego zakładu będzie daleko poniżej dopuszczalnych prawem wielkości. Ujęcie Straszyn oddalone jest od planowanej inwestycji w linii prostej o 9,5 km. Natomiast najbliższy położony fragment strefy ochrony pośredniej dla tego ujęcia - w odl. 4,5 km tj. daleko poza strefą opadu pyłu. Dodatkowo w strefie ochrony pośredniej nie są ustanowione żadne zaostrzone wymagania dotyczące opadu pyłu. Warstwa wodonośna ujmowana studniami UNIKOM jest bardzo dobrze chroniona od wpływów z powierzchni słabo przepuszczalnymi utworami nadległymi. Jak wskazano w Raporcie czas pionowego przesączania z powierzchni wynosi ok. 151 lat. Z tego powodu nie wyznaczono nawet strefy ochrony pośredniej tego ujęcia. Nie będzie, więc zagrożenia zanieczyszczeniem wód podziemnych.

PKE: Przedstawienie metod i rozwiązań technologicznych minimalizujących ilość wprowadzanych do powietrza zanieczyszczeń np. wyłapywanie włókien celulozowych. W Raporcie brak odniesienia do powyższego zapisu. Problem nie podjęty przez inwestora szczególnie w zakresie cyklonu chłodzącego mimo istniejących wielu możliwości technicznych.

ODP: Wg danych otrzymanych od producenta cyklon etapu chłodzenia będzie pracować z wysoką sprawnością – aż 99,5%. Zastosowane cyklony gwarantują dotrzymanie wszelkich norm emisji dotyczących pyłu zawieszonego PM10 – obliczenia przestrzenno-czasowych rozkładów stężeń zanieczyszczeń wykazały, iż stężenie jednogodzinne, średnioroczne oraz opad pyłu nie tylko dotrzymują określone normy, ale są znacznie od nich niższe. Uzyskanie 99,5% sprawności świadczy o dołożeniu przez inwestora najwyższej staranności przy doborze urządzenia odpylającego.

PKE: Omówienie technicznych możliwości ponownego wykorzystania wody poprzez stworzenie obiegu zamkniętego wody. Jak wynika z przedłożonych informacji - do atmosfery wprowadzane będą duże ilości wody zużywanej bezpowrotnie do procesu. Straty wody przemysłowej pobieranej z ujęcia głębinowego Osowa - w najkorzystniejszym procesie technologicznym - sięgają 75%. W raporcie brak odniesienia do powyższego. Temat nie podjęty przez inwestora podobno ze względów technicznych, z czym nie można się zgodzić.

ODP: Odzyskiwanie pary wodnej (uchodzącej ze skrubera mokrego do atmosfery) o tak niskiej temperaturze i ciśnieniu na użytek zakładu jest niepraktyczne. Gorące powietrze procesowe jest oddzielane od włókna na różnych etapach przez cyklony. Przy opuszczaniu cyklonów, gorące wilgotne powietrze jest przesyłane przez pośrednie wymienniki ciepła, aby odzyskać ciepło i aby zaoszczędzić paliwo. Podczas tego procesu para wodna jest skraplana i kondensat jest przesyłany do oczyszczalni ścieków. Dlatego też wodę i ciepło usuwa się już ze strumienia powietrza przed skruberem. Ciepłe powietrze z procesu dostaje się następnie do skrubera. W skruberze dodawana jest woda, aby oczyścić strumień powietrza. W rezultacie temperatura powietrza jest dalej zredukowana do 52C poprzez chłodzenie wyparne. W tej temperaturze powietrze charakteryzuje się praktycznie brakiem ciśnienia (1,9 psi 13 kPa) do użycia w innych procesach. Ponieważ ciśnienie to nie jest istotne (nie jest np. większe niż 50 psi lub 345 kPa) zwyczajną praktyką jest jego wyrzut do atmosfery. Większość pary wodnej w końcowej emisji do powietrza pochodzi z odparowania wody skrubera, a skondensowanie tej wody wymagałoby z kolei świeżej, chłodnej wody. Szacuje się, że ilość wody odzyskanej z emisji z komina skrubera byłaby mniejsza niż ilość świeżej wody potrzebnej do osiągnięcia kondensacji. W ten sposób odzyskanie wody z komina zwiększa ogólne zużycie wody w zakładzie. W celu zminimalizowania zużycia wody w zakładzie w procesie (w skruberze mokrym) będzie wykorzystywana woda pochodząca z oczyszczania ścieków procesowych w zakładowej oczyszczalni.

PKE: Omówienie technicznych możliwości oczyszczania powietrza i zawrócenia go do procesu w celu ponownego wykorzystania. W raporcie analiza powyższego jest przekłamana. Powietrze oczyszczane i zawracane ponownie do procesów technologicznych może nastąpić tylko przy pełnej hermetyzacji procesu, którego de facto nie ma.

ODP: Możliwości oczyszczania powietrza i zawracanie go do ponownego wykorzystania zostały omówione w rozdziale 9.6.6 (str.168-169) Raportu

PKE: Charakterystyka przyrodnicza terenu z uwzględnieniem typów siedlisk gatunków roślin i zwierząt objętych ochroną na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004. Obserwacja terenów pod kątem oddziaływania planowanego zakładu na przyrodę była zbyt krótka. Badania przeprowadzono w okresie od 12.04.2010 do 02.05.2010. W raporcie nie ma odniesienia do skażenia chemicznego wody w rowach, gruntu i powietrza - które będzie miało miejsce, a także skażenia awaryjnego, którego nie można wykluczyć. to przyczyniło się do fałszywej analizy stanu faktycznego występujących tu zjawisk przyrodniczych. Zastrzeżenia do raportu: brak wiarygodnego programu ratowania występujących na działce nr 136/6 gatunków objętych ochroną. Wszystkie gatunki płazów podlegają ochronie ścisłej czynnej, a przedstawiciele gadów - jaszczurka zwinka - ochronie ścisłej. W konkluzji raportu napisano: - zostaną zniszczone potencjalne miejsca rozrodu, a także należy spodziewać się wysokiej śmiertelności w trakcie robót realizacyjnych. Powyższe wydaje się wystarczającym powodem do pilnej zmiany Raportu (szczegóły w załączniku nr 2 pkt V). W Raporcie nie ma odniesienia do licznie występujących na terenie objętym planowana inwestycja gatunków jeży i zdecydowanie mała liczna populację borsuków. Przedstawiona charakterystyka przyrodnicza została opracowana zgodnie z nałożonym zakresem raportu. Czas i terminy prowadzonego przeglądu przyrodniczego oraz zastosowana metodyka zostały szczególnie podkreślone w treści raportu w celu uniknięcia nieścisłości i niedopowiedzeń w tym zakresie. Stwierdzone występowanie flory i fauny w odniesieniu do koniecznych działań oraz zachowania okresów ochronnych wiąże się z przedstawionymi w raporcie ograniczeniami dotyczącymi prowadzenia inwestycji. W części Raportu Tom I jest przedstawiona analiza związana z możliwością wystąpienia poważnych awarii, które mogłyby wpłynąć na stan środowiska oraz dane dot. emisji zanieczyszczeń do środowiska. Zgodnie z przedstawionymi analizami oraz zabezpieczeniami konstrukcyjnymi nierzalcznych elementów technologicznych zakładu wpływającymi na bezpieczeństwo w zakresie środowiska twierdzenie o wystąpieniu skażeń oraz „fałszywej analizy stanu faktycznego występujących tu zjawisk przyrodniczych” jest nieuzasadnione i pozbawione podstawy merytorycznej. Przedmiotem raportu nie było opracowanie programu ratowania występujących na działce 136/6 gatunków chronionych a identyfikacja i ocena występujących zagrożeń dla fauny i flory na terenie inwestycji. Zgodnie z treścią raportu wskazane zostały konieczne działania związane z ochroną płazów na etapie realizacji inwestycji. Podkreślone zostało, iż muszą być one prowadzone przez osobę posiadającą stosowne doświadczenie poparte referencjami. Przemieszczanie z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca zwierząt objętych ochroną gatunkową mogą mieć miejsce po uzyskaniu zgody Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Stosowne zezwolenie może być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli nie spowoduje to zagrożenia dla dziko występujących populacji chronionych gatunków (art. 56 ust. 4 Ustawy o ochronie przyrody). W oparciu o przedstawione uwarunkowania w raporcie inwestor przystąpił do opracowania programu ratowniczego, który zgodnie z obowiązującymi przepisami musi uzyskać zgodę Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Opracowany program jest w trakcie procedury uzgodnienia. Cytowane stwierdzenie: „zostaną zniszczone potencjalne miejsca rozrodu, a także należy spodziewać się wysokiej śmiertelności w trakcie robót realizacyjnych” jest wyrwane z kontekstu, bez którego nie oddaje intencji autorów raportu. W treści raportu w wersji poniżej ww. zdania czytamy:

Zgodnie z obowiązującym Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną wszystkie gatunki płazów podlegają ochronie ścisłej czynnej, a przedstawiciel gadów, jaszczurka zwinka, ochronie ścisłej. Zgodnie z § 6 ww. rozporządzenia w stosunku do dziko występujących zwierząt objętych ochroną wprowadza się następujące zakazy:

1) zabijania, okaleczania, chwytania, transportu, pozyskiwania, przetrzymywania (...);

(...)

3) niszczenia ich jaj, postaci młodocianych i form rozwojowych;

4) niszczenia ich siedlisk i ostoi;

5) niszczenia ich gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk i innych schronień;

(...)

11) umyślnego płoszenia i niepokojenia;

(...)

13) przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsce

Nowy system drenażowy nie zmieni obecnych stosunków wodnych w sąsiedztwie inwestycji, dlatego też, przed podjęciem prac budowlanych, niezbędna jest, jako działanie minimalizujące, ewakuacja występujących na terenie inwestycji osobników i przeniesienie ich na teren sąsiedni.

Brak w Raporcie odniesienia do sugerowanego licznego występowania na terenie objętym planowaną inwestycją gatunków jeży i zdecydowanie mało licznej populacji borsuków wynika z faktu nie stwierdzenia ich występowania w trakcie prowadzonego przeglądu przyrodniczego. Również brak jest udokumentowanych i publikowanych stwierdzeń występowania borsuków na terenie działki 136/6 lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie. Jeż jest gatunkiem objętym ochroną ścisłą, natomiast borsuk jest gatunkiem łownym.

PKE: Pośredniego wpływu realizacji przedsięwzięcia zwłaszcza konieczności przebudowy systemu melioracyjnego na siedliska i gatunki chronione w obszarze mającym znaczenie dla wspólnoty "Jar rzeki Raduni" Natura 2000 PLH220011. w raporcie brak adekwatnych analiz powyższego zagadnienia. Zaproponowane rozwiązania przez inwestora w zakresie gospodarki ściekami przemysłowymi, wodami opadowymi, wodami drenażowymi oraz pyłami i chemikaliami będą pośrednio negatywnie wpływać na obszar Natury2000. Szczegóły w zał. 2

ODP: Brak podstaw do założenia pośredniego wpływu na Obszar Natura 2000 Jar Rzeki Raduni związanego z etapem funkcjonowania zakładu - przebudowa systemu melioracyjnego nie powoduje zagrożenia. Potraktowanie systemu melioracyjnego, jak ośrodka migracji zanieczyszczeń nie odnosi się w żaden sposób do zastosowanych rozwiązań technicznych związanych z ochroną środowiska. Zgodnie z projektem nie przewiduje się wprowadzenia do wód otwartych jakichkolwiek środków lub substancji i ścieków związanych z procesem produkcyjnym. Analiza wystąpienia sytuacji poważnych awarii również wskazuje na znikome wystąpienie zagrożeń związanych z tym kierunkiem. Spływ wód opadowych z terenu zakładu dotyczy wyłącznie tzw. „wody czyste”, co nie powoduje zagrożeń. Pozostałe wody opadowe „brudne” odprowadzane będą do zbiornika retencyjnego poprzez koalescencyjny separator substancji ropopochodnych z osadnikiem typu BBT o przepływach 60/300 dm³/s. Opad z powierzchni komunikacji zbierany będzie wpustami deszczowymi ulicznymi z osadnikiem Ø500 mm.

PKE: Pośrednie oddziaływanie planowanego zamierzenia na przedmiot ochrony w rezerwacie "Dolina Strzyży" znajdującym się ok. 2,6 km od planowanej inwestycji. W Raporcie brak analizy powyższego. Raport nie uwzględnił możliwości zmiany biocenozy w wyniku długotrwałego odkładania się opadu pyłu celulozy stanowiącego pożywkę dla grzybów, co zmieni wypracowana przez lata równowagę biologiczną. Dolina Strzyży znajduje się w zlewni, na którą znacząco oddziałuje planowana fabryka.

ODP: Zgodnie z opracowaniem Raport Tom I w wariantcie wskazanym do realizacji na granicy Zakładu zostaną dotrzymane dopuszczalne stężenia jednogodzinne i średnioroczne wszystkich analizowanych substancji emitowanych z jego terenu. Dotrzymana zostanie również dopuszczalna wielkość opadu pyłu z emitorów zakładowych - po uwzględnieniu tła będzie wynosić ok. 102 g/m²/rok przy dopuszczalnej wielkości 200 g/m²/rok. Ponieważ obliczona wartość opadu pyłu emitowanego z Zakładu w wariantcie I nie przekracza również wartości dopuszczalnej (osiągając dla tego wariantu ok. 50% wartości dopuszczalnej) i ma maksymalny zasięg ok. 1,5 km od granicy projektowanego zakładu nie stwierdzono przesłanek wskazujących na oddziaływanie na obszar

rezerwatu Dolina Strzyży położonej ok. 2,6 km od planowanej inwestycji. W oparciu o uzyskane wyniki dotyczące wartości emisji pyłów i ich przestrzennego rozkładu (w tym analizy punktowej sytuacji meteorologicznej dla działki 136/6) nie ma podstaw do założenia, iż nastąpi kumulacja celulozy w otoczeniu przekraczająca naturalną zdolność rozkładu i jego czas, a tym samym powodująca istotne zmiany, które by wpływały na zakłócenia funkcjonowania min. Grzybów. Zakładana ilość emitowanego pyłu zawierająca cząstki celulozy nie jest większa niż występująca obecnie ilość celulozy w zasięgu wyliczonego opadu tj. 1,5 km od projektowanego zakładu, a występująca powszechnie min w ścianach komórkowych roślin. Również nieuzasadnione jest twierdzenie, iż zlewnia, do której przynależy Dolina Strzyży podlega oddziaływaniu, które można określić jako znaczące oddziaływanie. Zgodnie z projektem ścieki bytowe i procesowe kierowane będą do miejskiej kanalizacji komunalnej. Przy czym ścieki przemysłowe przed zrzutem do kanalizacji oczyszczane będą w zakładowej oczyszczalni ścieków. Ścieki procesowe pochodzą głównie z procesu mycia i czyszczenia urządzeń i budynków, dlatego w składzie występują głównie: pył celulozy, roztwór wodny PAA, katalizator. Celem działalności zakładowej oczyszczalni ścieków jest nie tylko osiąganie parametrów wymaganych przez zarządcę sieci, ale i odzyskiwanie wody procesowej. Oczyszczone ścieki spełniające określone specyfikacją parametry są wykorzystywane ponownie przez skrubier.

PKE: Omówienie wielkości i złożoności oddziaływania przedsięwzięcia z uwzględnieniem obciążenia infrastruktury technicznej, występujących w rejonie inwestycji zarówno na etapie realizacji jak i eksploatacji obiektu wraz ze wskazaniem rozwiązań minimalizujących ww. uciążliwości, opracowując wpływ na ciągi należy uwzględnić wyniki badań ruchu drogowego będące w posiadaniu BRM Gdańska, a także przedstawić możliwość zastąpienia transportu samochodowego, transportem kolejowym raportcie brak analizy powyższego problemu. Nie opracowano analizy wpisania się planowanego transportu samochodowego w istniejące obciążenie transportowe w Kokoszkach (skrzyżowanie + rondo). Polecenie w zakresie analizy obciążeń transportem samochodowym i ewentualne wykorzystanie transportu kolejowego niewykonane. Analizę ograniczono do terenu przyszłej działki inwestora i niewielkiego fragmentu ul. Maszynowej.

ODP: Omówienie wielkości i złożoności oddziaływania przedsięwzięcia z uwzględnieniem obciążenia infrastruktury technicznej, występujących w rejonie inwestycji zawarto w rozdziale 10 Raportu. Przygotowując Raport Autor przeanalizował otrzymane od Biura Rozwoju Gdańska (nie jak błędnie podano w pytaniu BRM Gdańska) pomiary natężenia ruchu. Zarzut dotyczący braku analizy oddziaływania inwestycji na bardziej oddalone rejony miasta jest bezzasadny, ponieważ wykazano, że w samej lokalizacji inwestycji prognozowany wzrost ruchu wyniesie jedynie 2%. Kwestia możliwości wykorzystania transportu kolejowego została omówiona na 210 stronie raportu gdzie inwestor wyjaśnił wybrany sposób transportu.

PKE: Omówienie efektywności prac urządzeń podczyszczających powietrze w tym skrubiera. W raporcie nie ma analizy powyższego. Pozostawiono bez analizy problem likwidacji pyłów zawieszonych wydmuchiwanym przez komin z cyklonu etapu chłodzenia, w ilości 7,5 kg / godz.

ODP: Sprawność dla całkowitego strumienia odpylanego gazu scrubbera mokrego wynosi 85 - 95% co ujęto na stronie 137 Raportu. Zastosowane urządzenie gwarantuje dotrzymanie wszelkich norm emisji dotyczących pyłu zawieszonego PM10 – obliczenia przestrzenno-czasowych rozkładów stężeń zanieczyszczeń wykazały, iż stężenie jednogodzinne, średnioroczne oraz opad pyłu nie tylko dotrzymują określone normy, ale są znacznie od nich niższe. Nie ma uzasadnienia podejmowania dalszych działań mających na celu ograniczenie emisji.

PKE: Skrubier i cyklon są urządzeniami nieprzewidywalnymi, należy przeprowadzić analizę oceny tych urządzeń pod względem skuteczności i niezawodności.

ODP: Jak wskazano w Raporcie sprawność dla całkowitego strumienia odpylanego gazu scrubbera mokrego wynosi 85 - 95%. Nasze doświadczenia potwierdzają wysoką bezawaryjność odpylacza. Działanie odpylacza polega na przepuszczeniu strumienia powietrza przez mgłę wodną. Mgła wodna wiąże włókna i w strumieniu wody kieruje do oczyszczalni ścieków gdzie są separowane. System wyposażono w pompę pomocniczą zapewniającą długi czas pracy bez przestojów. Cyklon etapu

chłodzenia będzie pracować z wysoką sprawnością – aż 99,5%. Czas pracy bez przestojów dla cyklonu jest bardzo wysoki, ponieważ nie posiada on ruchomych elementów mechanicznych.

PKE: z uwagi na duży sprzeciw społeczny i obawy okolicznych mieszkańców należy przygotować obszerną i bardzo szczegółową analizę konfliktów społecznych związanych z planowaną realizacją przedsięwzięcia. Problem jest nierozwiązywalny. Fabryka nie jest obojętną dla środowiska, emituje hałas, pyły zawieszane PM_{2,5-10}, zasypuje teren osiedli mieszkaniowych drobnym pyłem włókien celulozy nasączonej roztworem PAA szkodliwym dla zdrowia, wydziela odór, zakłóca ciszę nocną. Zmienianie krajobrazu z mieszkalnego na fabryczny, doprowadzając do radykalnego obniżenia komfortu naszego zamieszkania oraz do obniżenia wartości naszych nieruchomości stanowiących często dorobek kilku pokoleń. Inwestor w zamian proponował spotkania, z których nie wyciągnął wniosków. Wiele zastrzeżeń budzi również odniesienie do zakresu raportu, którego ramy ściśle określa art. 66 ustawy z dnia 3.10.2008 o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Wiele z punktów określających zakres raportu nie odzwierciedla wymagań ww. ustawy lub zostało w opracowaniu pominiętych. Poniżej analiza raportu na tle ww. ustawy.

ODP: Inwestor podjął szerokie działania mające na celu przybliżenie mieszkańcom planowanej inwestycji. Podczas wielu spotkań, oraz za pośrednictwem Internetu i broszury informacyjnej wyjaśniał nieporozumienia. Jest oczywiste, że każda inwestycja - wliczając zabudowę jednorodziną - nie jest obojętną dla środowiska i wiąże się z przekształceniem terenów, na których zostanie ulokowana. Sporządzając Raport inwestor wraz z Autorami raportu wykazał, że oddziaływanie zakładu na środowisko nie będzie ponadnormatywne. Fabryka nie emituje ponadnormatywnego hałasu, opad pyłów jest zdecydowanie poniżej norm, nie wydziela zapachów. Usytuowanie zakładu pomiędzy fabryką prefabrykatów betonowych, punktem GPZ, w sąsiedztwie torów kolejowych i na terenie Parku Technologicznego nie lokalizuje przedsięwzięcia w krajobrazie mieszkalnym. Inwestor generować będzie miejsca pracy dla osób szczególnie zagrożonych bezrobociem. Planowany zakład firmy Weyerhaeuser w Gdańsku Kokoszkach to nie zakład chemiczny, lecz zakład przetwórczy. Informacje na temat treści Raportu odnoszących się do poszczególnych punktów art. 66 ustawy z dnia 3.10.2008 o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Podane zostały w rozdziale 2.1 Raportu Tom I. Naszym zdaniem wymagania wszystkich punktów art. 66 ww. ustawy zostały w Raporcie przeanalizowane na odpowiednim poziomie szczegółowości - wyjaśnienia poniżej.

PKE: Ust. 1 pkt 1 lit. C - W raporcie brak danych dotyczących emisji szkodliwych substancji. Należy wykonać obliczenia pochodnych kwasu PAA zokludowanych na cząsteczkach pyłu celulozy oraz obliczyć ilość węglowodorów jako produktu spalania gazu ziemnego.

ODP: Emisji kwasu akrylowego nie będzie - stanowi on mniej niż 500 ppm = 0,05% przed rozcieńczeniem do pożądanego w procesie produkcyjnym roztworu. Kwas (poli)akrylowy i akrylowy są różnymi substancjami, posiadającymi inne właściwości chemiczne i fizyczne. Wskaźniki emisji ze spalania gazu ziemnego zostały przyjęte za „Wskazówkami dla wojewódzkich inwentaryzacji emisji na potrzeby ocen bieżących i programów ochrony powietrza”, opracowanymi przez Ministerstwo Środowiska, GIOŚ, Warszawa 2003 r. Źródło nie podaje wskaźników emisji dla węglowodorów, gdyż w związku ze spalaniem całkowitym i pełnym gazu ziemnego, występują one w śladowych ilościach. W związku z powyższym nie było konieczności analizowania emisji węglowodorów ze spalania gazu ziemnego.

PKE: Ust. 1 pkt 2 - w rozdziale 2.2. tomu II Raportu (charakterystyka przyrodnicza...)w podsumowaniu pisze: "Żaden z gatunków występujących na obszarze i w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia nie jest przedmiotem zainteresowania Wspólnot europejskich". W związku z powyższym w raporcie brak odniesienia do ustawy z dnia 16 kwietnia 2000r o ochronie przyrody.

ODP: Obowiązującym dokumentem jest Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Nieprawdą jest, że w Raporcie brak jest odniesienia do ww. ustawy. W części rozdz. 2.2 pn. Fauna przedstawiono status ochronny, wynikający z przepisów prawa krajowego, dla każdego, zaobserwowanego podczas prac terenowych, gatunku. Cytowane zdanie nie jest podsumowaniem, a

jedynie kolejnym akapitem rozdziału. Odniesienie się do prawa europejskiego jest niezbędne ze względu na nałożony zakres.

PKE: Ust. 1 pkt 5 lit. A i B - W opracowaniu Raportu brak racjonalnego wariantowania planowanej inwestycji. Wariantowanie opracowane w raporcie powinno przewidzieć lepsze rozwiązania w kontekście np.. Eliminowania odpadów produkcyjnych (pyły, hałas, scieki) w odniesieniu do przyjętej przez inwestora technologii.

ODP: Rozważane racjonalne warianty planowanego przedsięwzięcia zostały opisane w rozdziale 5.2 Raportu (str. 58). Ponadto odpowiednia analiza dotycząca tych wariantów została zawarta w rozdziale 9.6 Raportu. Rozwiązania przyjęte w projekcie budowlanym i przeanalizowane w Raporcie zapewniają utrzymanie wszelkich emisji z terenu zakładu na poziomie nieprzekraczającym obowiązujących standardów środowiska. Przyjęte rozwiązania są optymalne w kontekście rozważanych czynników (w tym dotyczących ochrony środowiska), jakie należy wziąć pod uwagę przystępując do realizacji zakładu przemysłowego.

PKE: Ust 1 pkt 6 - Brak w raporcie analizy oddziaływania na środowisko poszczególnych racjonalnych wariantów planowanej inwestycji w tym przeprowadzenia dowodu na wystąpienie lub brak występowania poważnej awarii przemysłowej.

ODP: Analiza zagrożenia poważną awarią przemysłową została ujęta w rozdziale 12 Raportu. Materiały i substancje występujące na terenie zakładu, czynniki mogące stanowić zagrożenie oraz sposoby ograniczania ryzyka podano w kartach charakterystyki materiału załączonych w Tomie III Raportu.

PKE: Ust 1 pkt 7 lit A, B, C - W raporcie brak wyczerpujących analiz dot. ww punktu.

ODP: Odpowiednie informacje zamieszczono w rozdziale 9 Tomu I Raportu i w Tomie II Raportu.

PKE: Ust 1 pkt 8 lit A, B, C - W raporcie brak wyczerpujących analiz dot. ww punktu.

ODP: Opisy metod prognozowania zastosowane w Raporcie znajdują się na wstępie każdego z rozdziałów dotyczących oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska i zdrowie ludzi. Opis przewidywanych oddziaływań zgodnie z art. 66, pkt 8 Ustawy z dn. 3 października 2008 r. (Dz. U. 199, poz.1227). znajduje się w rozdziale 13 Raportu. Zdaniem autorów podane informacje wyczerpują wymagania prawne.

PKE: Ust 1 pkt 9 - W raporcie brak wyczerpujących analiz dot. ww punktu.

ODP: Informacje zawarte są w rozdziale w rozdziale 11 Raportu (str. 213, Tom I) i w rozdziale 4 Raportu (str. 53, Tom II). Zdaniem autorów podane w Raporcie informacje wyczerpują wymagania prawne w tym zakresie.

PKE: Ust 1 pkt 11 - W raporcie nie uwzględnia się odniesienia do pkt 3, 4, 5 i 8 art. 143 ustawy z dnia 27.04.2001. Prawo ochrony środowiska

ODP: Informacje zawarte są w rozdziale 14 Raportu.

PKE: Ust 1 pkt 16 - Opracowanie Raportu nie analizuje możliwości wprowadzenia określonego tym punktem monitoringu

ODP: Informacje na temat monitoringu zawarte są w rozdziale 16 Raportu (str. 220 Tom I) i w rozdziale 4 Raportu (str. 53, Tom II). Inwestycja nie będzie oddziaływać negatywnie na żadną z ustanowionych form ochrony przyrody zlokalizowanych w bliższym i dalszym sąsiedztwie, w tym na obszary Natura 2000).

PKE: Ust 4 - W raporcie nie ma przeprowadzonej analizy odnośnie konieczności lub jej braku ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania.

ODP: Planowana inwestycja nie zalicza się do grupy przedsięwzięć, dla których tworzy się w myśl obowiązujących przepisów obszar ograniczonego oddziaływania. Informacje na ten temat zawarte są w rozdziale 15 Raportu (str. 215).

PKE: Ust 5. - w Raporcie nie ma przeprowadzonej analizy odnośnie konieczności lub jej braku uzyskania pozwolenia zintegrowanego dla planowanej inwestycji. Raport techniczne odnosi się do tego. Po stronie inwestora leży konieczność przeprowadzenia rzetelnego dowodu w zgodzie z obowiązującym prawem, odnośnie potrzeby uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

ODP: Zdaniem inwestora planowane przedsięwzięcie nie wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Kwestię tę wyjaśnia "Opinia w sprawie wymagania uzyskania pozwolenia zintegrowanego dla planowanej instalacji przetwarzania celulozy Weyerhaeuser w Gdańsku przy ul. Maszynowej 20" opracowana przez dr inż. Małgorzatę Michniewicz z Laboratorium Ochrony Środowiska Instytutu Biopolimerów i Włókien Chemicznych z Łodzi.

PKE: Ponadto w Raporcie nie ma analizy dotyczącej zagrożenia wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w oparciu, o którą można jednoznacznie stwierdzić czy planowana inwestycja spełnia wymogi zapisane w karcie terenu numer 009 dla strefy nr 42 miejscowego planu zagospodarowania dla kokoszek części zachodniej, nr ewid. 2210. Ciężar przeprowadzenia dowodu odnośnie awaryjności leży po stronie inwestora.

ODP: Analiza zagrożenia poważną awarią przemysłową została ujęta w rozdziale 12 Raportu. Materiały i substancje występujące na terenie zakładu, czynniki mogące stanowić zagrożenie oraz sposoby ograniczania ryzyka podano w kartach charakterystyki materiału załączonych w Tomie III Raportu. Przeprowadzona analiza pozwala stwierdzić, że planowany zakład nie zalicza się do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

PKE: Przedstawiony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko odnosi się zbyt płytko, do większości elementów wymagających szczegółowych analiz, przez co nie stanowi dokumentu, który rzetelnie ocenia wpływ inwestycji na całe spektrum środowiska i zdrowie ludzi. Raport jest do uchylenia, bowiem wymaga szerokich uzupełnień. w przedstawionym Raporcie brak staranności opracowania wielu istotnych problemów oraz szacunku dla dokumentu wydanego przez Pana Prezydenta tj. Postanowienia określającego zakres Raportu. Pobieżne opracowanie Raportu przyczyni się do braku możliwości kontrolowania procesów produkcyjnych przy pomocy stałego monitoringu.

ODP: W kontekście całej treści Raportu i wyjaśnień zamieszczonych powyżej należy stwierdzić, że zarzut o nierzetelności Raportu i braku staranności przy jego opracowywaniu jest poważnym nadużyciem. Nie ma możliwości uchylenia Raportu jak to wnosi PKE. Raport został opracowany w ścisłym odniesieniu do obowiązujących przepisów prawnych i do wymagań postanowienia Prezydenta Miasta Gdańska o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Odniesienia do poszczególnych punktów ww. postanowienia zostały w treści Raportu wyraźnie zaznaczone. Informacje dotyczące monitoringu środowiska zostały zawarte w rozdziale 16 Raportu. Opracowując Raport Autor dołożył wszelkich starań, by był on rzetelny, przejrzysty i jednoznaczny. Rozumiemy, że szerokość zagadnienia i ilość przygotowanych dokumentów utrudnia znalezienie właściwych informacji. Dlatego istnieją przewidziane prawem konsultacje społeczne w ramach, których można składać wnioski i zapytania, na które inwestor jest zobowiązany odpowiedzieć i udzielić wyjaśnień.

Załącznikiem do listu PKE z dnia 12.06.2010, jest pismo od Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej (KWPSP) dot. możliwości wystąpienia poważnej awarii przemysłowej planowanej inwestycji.

Poniżej pytania zawarte ww. piśmie, oraz odpowiedzi na te pytania.

KWPSP: Po analizie przedłożonego „Raportu o oddziaływaniu na środowisko dla: Budowy zakładu przetwarzania celulozy w Gdańsku przy ul. Maszynowej 20, na działce nr 136/6 obręb 0035” stwierdzono, że autorzy opracowania przy określaniu potencjalnego zagrożenia poważną awarią uwzględnili wyłącznie substancje biorące bezpośredni udział w procesie technologicznym, nie uwzględniając substancji, które mogą tworzyć się w przypadku awarii przemysłowej. Zgodnie z zapisami punktu 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2006 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku aibo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. Nr 30, poz. 208), ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o

zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku, należy odnosić zarówno do warunków normalnej pracy zakładu, jak i takich, w których przewiduje się możliwość wystąpienia substancji niebezpiecznej, w szczególności podczas awarii przemysłowej.

ODP: Analiza zagrożenia poważną awarią przemysłową została ujęta w rozdziale 12 Raportu. Materiały i substancje występujące na terenie zakładu, czynniki mogące stanowić zagrożenie oraz sposoby ograniczania ryzyka podano w kartach charakterystyki materiału załączonych w Tomie III Raportu. Przeprowadzona analiza pozwala stwierdzić, że planowany zakład nie zalicza się do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Przy określaniu rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, dla projektowanego Zakładu Produkcyjnego Weyerhaeuser przy ul. Maszynowej 20 w Gdańsku zgodnie z Rozp. Ministra Gospodarki z dn. 31 stycznia 2006 uwzględniono:

- 1) substancje biorące bezpośredni udział w procesie technologicznym w warunkach normalnej pracy;
- 2) substancje niebiorące bezpośredniego udziału w procesie technologicznym, ale stosowane w zakładzie w warunkach normalnej pracy;
- 3) substancje, jakie mogą wystąpić podczas awarii przemysłowej.

KWSP: Ponadto na terenie projektowanej inwestycji ma znaleźć się stacja redukcji gazu oraz gazowe urządzenia grzewcze i kotłownia gazowa. Ilość gazu, który będzie znajdował się w instalacji gazowej na terenie zakładu nie została również uwzględniona przy określaniu potencjalnego zagrożenia poważną awarią. Jako alternatywne źródło paliwa podany został olej opałowy, dla którego również nie podano danych ilościowych.

ODP: Gaz znajdujący się na terenie zakładu wykorzystywany jest do celów bytowych, a nie jest używany w procesie technologicznym. Ilość gazu znajdująca się w instalacji jest niewielka. W rurach jest 74kg gazu, czyli 0,074 Tony.

Na terenie zakładu nie będzie zbiorników magazynowych na olej opałowy. Olej opałowy rozważany był jako alternatywny rodzaj paliwa dla instalacji grzewczych na terenie zakładu. Do realizacji wybrany został wariant polegający na wykorzystaniu gazu ziemnego dostarczanego z sieci miejskiej.

KWSP: W związku z tym Komenda Wojewódzka Państwowej Straży Pożarnej w Gdańsku nie ma możliwości określenia czy zakład można zakwalifikować do grupy zakładów o zwiększonym bądź dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Możliwość dokonania właściwej klasyfikacji będzie możliwa tylko w przypadku podania wszystkich niezbędnych danych tj. rodzaju i ilości substancji niebezpiecznych, które mogą znajdować się na terenie zakładu, zarówno w czasie normalnej pracy zakładu jak również podczas awarii przemysłowej

ODP: Dane zostaną udostępnione Komendzie Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej w Gdańsku w odpowiedzi na pismo WZ-077/14-1/2010 z dn. 10 czerwca 2010

Wnioski końcowe zawarte w piśmie PKE z dnia 12.06.2010.

PKE: W Raporcie pominięto formę ochrony przyrody najbardziej narażoną na wpływ ewentualnych zanieczyszczeń (OChK Doliny Raduni), „wypełniając” jednocześnie rozdział formalnie wymagany mało istotnymi informacjami. W przyrodzie liczą się faktyczne powiązania, a nie odległość pomiędzy poszczególnymi elementami środowiska. OChK Doliny Raduni został jedynie wymieniony w tab. 2 i rys. 6 a-c, a nie podlegał analizie w podpunkcie 4. W rozdz. 2.3 „przedstawiono krótką charakterystykę przyrodniczą obszarów położonych w bliskiej odległości od terenu objętego planowanym przedsięwzięciem”. W pkt. 4. pominięto OChK Dolina Raduni, który chociaż jest dalej położony w stosunku do obszaru planowanej inwestycji niż Otomiński OChK (ujęty w Raporcie), to ma on połączenie z jej terenem poprzez wody Strzelenki i Raduni. OChK Doliny Raduni znajduje się poniżej ujścia wód Strzelenki i w przypadku ich zanieczyszczenia również ulegnie skażeniu. W opracowaniu ze strony internetowej (www.gdansk.lasy.goy.p) pisze że: „Obszar ten obejmuje dno i zbocza doliny rzeki Raduni oraz bezpośrednio sąsiadujące tereny leśne i rolne. Tereny chronione rozciągają się od wsi Goręczyno na zachodzie do Straszyna i Juszkowa na wschodzie. Celem utworzenia tego obszaru jest ochrona przed erozją stromych brzegów rzeki oraz utrzymanie i poprawa

czystości jej wód". Stwierdzenie Raportu: „Planowana inwestycja nie będzie oddziaływać negatywnie na żadną z ustanowionych form ochrony przyrody zlokalizowanych w bliższym i dalszym sąsiedztwie" (rozd. 3.4.3) jest nieprawdziwe.

ODP: Raport oddziaływania na środowisko musi zawierać elementy formalne, określone przez organ wydający decyzję, wobec czego nie podejmuje się dyskusji z ich zasadnością. Wykazany w raporcie zakres powiązań, w kontekście wynikających z opisanego wpływu na środowisko w zakresie emisji zanieczyszczeń, gospodarki wodami, gospodarki ściekowej, poważnych awarii – opartych o ściśle określone prawnie procedury zliczenia i prezentacji stanowiące podstawę analizy (wartości bezwzględne) nie koresponduje z sugerowanym wpływem czy zagrożeniem. Zakres Raportu określony został Postanowieniem Prezydenta Miasta - Postanowienie Prezydenta Miasta Gdańska z dnia 23 lutego 2010 r. (WŚ/I/7639/II/204 Ps/2009-2010/AN) w sprawie stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia, które wskazało obszary wymagające ujęcia na potrzeby raportu. Autorzy raportu nie zaprzeczają iż OChK Dolina Raduni, położony dalej niż Otomiński OChK posiada połączenie środowiskowe z terenem inwestycji poprzez wody Strzelenki i Raduni. Nie mniej próba wykazania zagrożenia pochodzącego z terenu inwestycji nie odnosi się w żaden sposób do zastosowanych rozwiązań technicznych związanych z ochroną środowiska. Zgodnie z projektem nie przewiduje się wprowadzenia do wód otwartych jakichkolwiek środków lub substancji i ścieków związanych z procesem produkcyjnym. Analiza wystąpienia sytuacji poważnych awarii również wskazuje na znikome wystąpienie zagrożeń związanych z tym kierunkiem. Spływ wód opadowych z terenu zakładu dotyczy wyłącznie tzw. „wody czystej”, co nie powoduje zagrożeń. Pozostałe wody opadowe „brudne” odprowadzane będą do zbiornika retencyjnego poprzez koalescencyjny separator substancji ropopochodnych z osadnikiem typu BBT o przepływach 60/300 dm³/s. Opad z powierzchni komunikacji zbierany będzie wpustami deszczowymi ulicznymi z osadnikiem Ø500 mm., wobec czego trudno doszukiwać się istotnego zagrożenia wobec OChK Dolina Raduni.

„Planowana inwestycja nie będzie oddziaływać negatywnie na żadną z ustanowionych form ochrony przyrody zlokalizowanych w bliższym i dalszym sąsiedztwie" jest stwierdzeniem prawdziwym opartym na wynikach poszczególnych analiz związanych z wystąpieniem poważnych awarii, które mogłyby wpłynąć na stan środowiska oraz danych dot. emisji potencjalnych zanieczyszczeń wód, gleby i powietrza.

PKE: W Raporcie stwierdzenie z pkt 3.4.3. jest również nieprawdziwe: „W związku z powyższym charakter i lokalizacja planowanego przedsięwzięcia wyklucza możliwość jakiegokolwiek oddziaływania na siedliska przyrodnicze i gatunki chronione obszaru Natura 2000 „Jar Rzeki Raduni" w trakcie etapu jego budowy, funkcjonowania i likwidacji." W rozdz. 3.4.3 czytamy: „Rozważając potencjalny wpływ na siedliska i gatunki chronione w obszarze mającym znaczenie dla wspólnoty „Jar rzeki Raduni" PLH 220011 - „ze względu na lokalizację inwestycji w dolinie rzeki Raduni" wskazany w postanowieniu dot. decyzji o konieczności sporządzenia raportu, należy wykluczyć możliwość takiego potencjalnego, negatywnego wpływu. Przyrodnicze powiązanie z doliną rzeki Raduni występuje jedynie (nie prawda - migracja zwierząt) na poziomie związków hydrologicznych, czyli odprowadzenia rzeki Strzelenki do rzeki Raduni, poniżej istniejącego obszaru Natura 2000. Układ przestrzenny, ukształtowanie wysoczyzny i budowa geologiczna w relacji terenu opracowania i obszaru zasilania Potoku nie są ze sobą bezpośrednio powiązane. Punkt połączenia wód rzeki Strzelenki i Raduni położony jest na wysokości ok. 105 m n.p.m.(poniżej miejscowości Żukowo), a tym samym poniżej poziomu Jaru rzeki Raduni, który znajduje się na wysokości 129 m n.p.m. (rys. 6). Gdybyśmy rozważali teoretyczną możliwość potencjalnego zagrożenia dla obszaru Natura 2000 „Jar rzeki Raduni" poprzez zanieczyszczenie wód rzeki Strzelenki oznaczałoby to konieczność pokonania przez zanieczyszczone wody wysokości ok. 24 m „pod górę", co wyklucza możliwość zagrożenia obszarowi PLH 220011". Doliny rzeczne są korytarzami ekologicznymi i zdarza się że organizmy żywe wędrują w górę rzeki np. pstrągi (występujące w Raduni i Reknicy). Ewentualnie podtrute pstrągi w przypadku dotarcia w wyższe partie rzeki też mogą wywrzeć negatywne oddziaływanie na środowisko wyższego odcinka rzeki Raduni, a także na wody Reknicy. W Raporcie pominięto występowanie w Rezerwacie „Jar Rzeki Raduni" skójki gruboskorupowej *Unio crassus* (www.gdansk.wios.gov.pl). Jest to - gatunek małża o wymiarach muszli 5-7 cm. Żyje do 15 lat. Jej

larwa pasożytuje na skrzelach ryb. Małż słodkowodny, niegdyś pospolity, obecnie zanika w całej Europie. W Polsce w silnym regresie, objęty ochroną gatunkową (jest na stronach Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt -www.iop.krakow.pl). Jest to gatunek reofilny, dla którego nurt stanowi odpowiednie siedlisko. Zasiedla czyste wody bieżące, niezbyt głębokie, z piaszczystym lub piaszczysto-żwirowym dnem. Często występuje w niewielkich rzekach albo w górnych partiach większych cieków. Najistotniejszym czynnikiem dla życia skójki gruboskorupowej jest konieczność występowania w szybko płynącej, czystej wodzie. Obecnie gatunek zanika w całej Europie. W Niemczech ustąpił z ok. 60% stanowisk (Hochwald 1989). W Polsce jego regres jest jeszcze silniejszy (Piechocki, Dyduch-Falniowska 1993). Po roku 1980 odkryto nowe stanowiska tego gatunku, ale równocześnie degradacji ulegają opisane wcześniej, a niektóre zostały uznane za wymarłe (np. w dolinie Raby czy w Odrze). Wobec oddziaływania niekorzystnych zmian w siedliskach małży (zanieczyszczenia wód, regulacje cieków) istnieje poważne ryzyko dalszego regresu ilościowego tego gatunku w Polsce. Aktualne sposoby ochrony. Gatunek wprowadzony na listę zwierząt ściśle chronionych w Polsce. Wpisany na "Czerwoną listę zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce" z kategorią EN, a także "Czerwoną listę IUCN". Uwzględniony ponadto w Dyrektywie Siedliskowej UE (zał. II i IV). Część stanowisk skójki gruboskorupowej znajduje się na terenach objętych ochroną: w parkach narodowych, np. Wigierskim i Drawieńskim PN, krajobrazowych np. Barlinecko-Gorzowskim czy Suwalskim PK, rezerwach, np. "Jar rzeki Raduni", oraz w obszarach chronionego krajobrazu. Ponadto gatunek ten stwierdzono w granicach Rezerwatu Biosfery "Karpaty Wschodnie". Dotychczas nie wyznaczono żadnego obszaru specjalnie dla ochrony stanowisk tego małża. Proponowane sposoby ochrony. Podstawowym zagadnieniem w ochronie skójki gruboskorupowej jest zbadanie jej aktualnego rozmieszczenia oraz zidentyfikowanie kluczowych populacji i wymagań siedliskowych tego gatunku. Umożliwi to sformułowanie precyzyjnych zaleceń ochronnych. Skuteczna ochrona skójki zależy przede wszystkim od stanu utrzymania jej naturalnych siedlisk, w tym jakości wody; bardzo ważne jest objęcie ochroną rzek lub ich odcinków z dobrze zachowanymi populacjami. Wielkie straty w populacjach powodują prace hydrotechniczne prowadzone w dolinach rzecznych oraz związane z wydobyciem kruszywa. Jeżeli nie ma możliwości utrzymania rzeki w stanie naturalnym, to bardzo istotne jest prowadzenie robót hydrotechnicznych w taki sposób, który daje szansę przetrwania skójce. Należy również mieć na uwadze taki sposób gospodarowania rybostanem, aby skójka gruboskorupowa miała dostateczną liczbę ryb-żywicieli. Ochrona tego gatunku wymaga ponadto odpowiednich działań popularyzatorskich. Co prawda „Jar Rzeki Raduni” położony jest powyżej ujścia Strzelenki (potencjalnie podtrutej przez Inwestora), ale teoretycznie możliwy jest następujący scenariusz: pstrągi mogą podtruć się niżej i popłynąć w górę Raduni, dotrzeć do Jaru Rzeki Raduni, gdzie zagnieździ się na ich larwa skójki gruboskorupowej i nie przeżyje.

ODP: Ogólnikowe podsumowanie o nieprawdziwości stwierdzenia z pkt 3.4.3 Raportu tom II wskazuje na brak znajomości całego dokumentu tj zarówno tomu I jak i II, które należy analizować wspólnie w zakresie oddziaływań dotyczących wpływu na środowisko. Zgodnie z danymi przedstawionymi w raporcie dotyczącymi prawdopodobieństwa wystąpienia poważnych awarii oraz przyjętych rozwiązań konstrukcyjnych, w zakresie przeciwdziałania wyciekom do wód i gruntu (wanny betonowe), nie ma podstaw do stwierdzenia, że wody Strzelenki zostaną zanieczyszczone. Zdziwienie budzi również podnoszenie kwestii w sposób jednoznacznie wskazujący na nieznaną przedmiotowego terenu oraz biologii podkreślonych w uwadze gatunków.

1. Na rzekach Radunia oraz Reknica znajdują się liczne elektrownie wodne i związane z nimi budowle hydrotechniczne, m. in w Rutkach, Lniskach, Łapinie, Kolbudach i Bielkowie, uniemożliwiające wędrówkę organizmom wodnym w górę rzeki. Brak przepławek powoduje, że dla ichtiofauny przegrody na rzece są barierą bardzo trudną lub wręcz niemożliwą do pokonania. Nawet, jeśli przyjąć, (choć jest to niezgodne z obliczeniami wykonanymi na potrzeby raportu i przyjętymi rozwiązaniami technicznymi), że nastąpi skażenie wód Strzelenki i ryby w Raduni zostaną podtrute (osłabione lub uśmiercone) to nie mają one żadnej szansy na dotarcie do obszarów Natura 2000 "Jar rzeki Raduni" i "Dolina Reknicy"
2. Larwy skójki nie pasożytują na pstrągach. Glochidia (larwy) skójki gruboskorupowej wykazują przywiązanie do specyficznych gatunków żywiciela, którymi są cierniki, cierniczki, jelce, klenie, strzeble potokowe, okonie, wzdręgi i głowacze białopłetwe (Zając K. 2004. 1032

Skójka gruboskorupowa *Unio crassus* Philipsson, 1788. W: Witkowski Z., Adamski P. (red.) *Bezkręgowce. Poradniki ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 - podręcznik metodyczny*. Ministerstwo Środowiska, T. 6). Są to gatunki stacjonarne lub niepodejmujące dalszych wędrówek (zachowanie takie wynika przede wszystkim z ich biologii, ponadto wpływ na możliwość migracji na niewielkie odległości mają także omówione wyżej przegrody hydrotechniczne). Dlatego też nie istnieją przesłanki do zaistnienia przedstawionego scenariusza.

PKE: W Raporcie występuje następne nieprawdziwe stwierdzenie: „Ze względu na ukształtowanie terenu oraz zintensyfikowaną zabudowę przemysłową nie występuje powiązanie powierzchniowe terenu przedsięwzięcia z doliną Strzelenki, a odwodnienie terenu następuje w wyniku drenażu do wód gruntowych, transpirację oraz system melioracyjny”. „Pomimo, że obszar opracowania położony jest w topograficznym zasięgu zlewni IV rzędu rzeki Strzelenki nie występuje powiązanie powierzchniowe. Odwodnienie następuje poprzez staw zbiorczy, a następnie poprzez z rów S.15, który odprowadza wody do Strzelenki" / co, nie ma spływu powierzchniowego??? Czy ten staw zbiorczy i rów S.15 są pod ziemią?? Przy ulewnych deszczach będzie odwodnienie powierzchniowe! O czym dowodzą cytaty z Raportu:

„Wszystkie rowy w granicy na terenie działki 136/6 są rowami szczegółowymi o charakterze spływowo-infiltracyjnym odwadnianymi przez rów podstawowy S15. Dodatkowo spełniają one rolę odbiorników wód opadowych ze spływu powierzchniowego”. „Zgodnie z Operatem wodno-prawnym (Kubiak 2010) w części zlewni związanej z planowaną inwestycją spływ wód odbywa się poprzez układ rowów szczegółowych od ul. Maszynowej w kierunku południowym, do zbiorczego rowu szczegółowego. Rów ten odprowadza wody z terenu od ul. Cementowej w kierunku zachodnim, dalej w kierunku północno-zachodnim, do stawu w obniżeniu terenowym, zlokalizowanym ok. 200 m na południe od tunelu w nasypie kolejowym w ciągu ul. Maszynowej.

Poza tym, dla rozprzestrzeniania się wielu rodzajów chemicznych zanieczyszczeń wód w obrębie jednej zlewni wystarczy połączenie poprzez wody gruntowe (zwłaszcza w przypadku „dominacji w przypowierzchniowych warstwach podłoża utworów trudno przepuszczalnych i wysokiego poziomu wód gruntowych”)

ODP: Zastrzeżenia do interpretacji powiązań powierzchniowych terenu inwestycji z doliną Strzelenki wynikają z braku znajomości obu tomów raportu. Brak powiązań związanych z potencjalnym wpływem z spływu powierzchniowego, który mógłby stanowić zagrożenie dla środowiska wodnego nie zachodzi poprzez rozdzielenie rodzaju powierzchni i typów wód z nich odprowadzanych do systemu melioracyjnego. Zgodnie z projektem nie przewiduje się wprowadzenia do wód otwartych jakichkolwiek środków lub substancji i ścieków związanych z procesem produkcyjnym. Analiza wystąpienia sytuacji poważnych awarii również wskazuje na znikome wystąpienie zagrożeń związanych z tym kierunkiem. Spływ wód opadowych z terenu zakładu dotyczy wyłącznie tzw. „wody czystej”, co nie powoduje zagrożeń. Pozostałe wody opadowe „brudne” odprowadzane będą do zbiornika retencyjnego poprzez koalescencyjny separator substancji ropopochodnych z osadnikiem typu BBT o przepływach 60/300 dm³/s. Opad z powierzchni komunikacji zbierany będzie wpustami deszczowymi ulicznymi z osadnikiem Ø500 mm. wobec czego trudno doszukiwać się istotnego zagrożenia wobec doliny Strzelenki.

PKE: W rozdziale 2.2 Raportu (Charakterystyka przyrodnicza terenu inwestycji z uwzględnieniem typów siedlisk przyrodniczych, siedlisk gatunków roślin i zwierząt objętych ochroną na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody) w podsumowaniu czytamy:

„Żaden z gatunków występujących na obszarze i w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia nie jest przedmiotem zainteresowania Wspólnot Europejskich”. Przecież tu wymagane jest odniesienie do ustawy o ochronie przyrody, a nie do zainteresowania Wspólnot Europejskich! W Raporcie zostało zastosowane wybiórcze, tendencyjne potraktowanie tematu!

ODP: Nieuprawnione jest wskazywanie wybiórczego charakteru opracowania, a tym bardziej sugerowanie tendencyjności czy ukrytych zamierzeń autorów. Twierdzenia takie wskazują na brak elementarnej wiedzy w zakresie obowiązujących procedur oraz zasad formalnych opracowania dokumentów środowiskowych. W części rozdz. 2.2 pn. Fauna przedstawiono status ochronny,

wynikający z przepisów prawa krajowego, dla każdego, zaobserwowanego podczas prac terenowych, gatunku. Cytowane zdanie nie jest podsumowaniem, a jedynie kolejnym akapitem rozdziału. Odniesienie się do prawa europejskiego jest niezbędne ze względu na nałożony zakres.

PKE: Inwentaryzacja terenu wykazała jego ogromne bogactwo faunistyczne z pominięciem jeży i borsuków (zarówno pod względem występowania przedstawicieli płazów i gadów jak i potencjalnych miejsc gniazdowania chronionych gatunków ptaków na terenie planowanego przedsięwzięcia). Jest to wystarczające do wykluczenia tego terenu z lokalizacji jakiejkolwiek zabudowy oraz do przeprowadzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Argumentowanie, że po realizacji inwestycji fauna przeniesie się na tereny sąsiednie jest błędne. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r., w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz.2237), § 6:

W stosunku do dziko występujących zwierząt należących do gatunków, o których mowa w §2-4*, wprowadza się następujące zakazy:

(...)

4) niszczenia siedlisk i ostoi;

(...)

14) przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca;

§ 10 Sposoby ochrony gatunków dziko występujących zwierząt polegają w szczególności na

(...)

3) wykonywaniu zabiegów ochronnych utrzymujących właściwy stan siedliska zwierząt:

a) renaturyzacji i odtwarzaniu siedlisk,

b) utrzymywaniu lub odtwarzaniu właściwych dla gatunku stosunków wodnych

(...)

9) przenoszeniu zwierząt zagrożonych na nowe stanowiska

Przy czym § 10, pkt. 9 - „przenoszenie zwierząt zagrożonych na nowe stanowiska”, należy rozumieć w ten sposób, że jeżeli nastąpiła jakaś nieprzewidziana awaria i zwierzęta są zagrożone to należy je przenieść, a nie tak, że zwierzęta należy przenieść, ponieważ buduje się fabrykę i będą w wyniku jej budowy czy funkcjonowania zagrożone. Do tych gatunków należy znaczna część wymienionych w Raplocie OOS zwierząt, zinwentaryzowanych na terenie planowanej przetwórni celulozy. Trzeba dodać, że trudno jest zinwentaryzować wszystkie gatunki zwierząt i istnieje prawdopodobieństwo, że cennych gatunków jest tu jeszcze więcej

ODP: Przeprowadzony przegląd przyrodniczy opisuje wszystkie gatunki, które zostały stwierdzone w okresie prac terenowych. Brak w Raplocie odniesienia do sugerowanego licznego występowania na terenie objętym planowaną inwestycją gatunków jeży i zdecydowanie mało licznej populacji borsuków wynika z faktu nie stwierdzenia ich występowania w trakcie prowadzonego przeglądu przyrodniczego. Omawiany obszar nie wyróżnia się w jakikolwiek sposób od podobnych siedlisk (częściowe ugory, kanały melioracyjne, sąsiedztwo zabudowań wiejskich i budynków przemysłowych), które są typowym obrazem w wielu miejscach w Polsce. Obszar nie posiada cech, które mogłyby wskazywać, że jest to siedlisko jeża. Są to ssaki o aktywności zmierzcho- i nocnej. Ze względu na takiego typu aktywność jeże spędzają dzień w ukryciu. Kryjówki najczęściej stanowią zarośla, sterty gałęzi oraz liści, jak i szerokie żywopłoty o zwartej budowie i przyzmy kompostowe. W podobnych miejscach również hibernują (Tomalka-Sadownik A. 2009. Jeż – zagrożenia oraz metody czynnej ochrony). Ukształtowanie terenu działki 136/6 oraz szata roślinna tam występująca nie spełnia wymagań siedliskowych dla jeży. Brak odpowiedniej ilości materiału do budowy gniazd wyklucza podstawowy warunek ich zachowań życiowych tj. odpoczynku, rozrodu i hibernacji. Nie wyklucza się jednak wykorzystania tego terenu jako miejsca żerowania. Jeże w trakcie poszukiwania pokarmu przemierzają znaczne odległości. Gatunek bądź gatunki (w Polsce żyją dwa) są objęte ochroną ścisłą czynną, nie znajdują się na Czerwonej liście zwierząt ginących i zagrożonych (Głowaciński, 2002). W

treści raportu została wskazana konieczność prowadzenia nadzoru przyrodniczego w trakcie realizacji inwestycji. W wypadku stwierdzenia występowania jeży na tym terenie będzie istniała konieczność ich przeniesienia w oparciu o podlegający zatwierdzeniu program oraz zgodę Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Brak jest udokumentowanych i publikowanych stwierdzeń występowania borsuków na terenie działki 136/6 lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie. Środowiskiem życia borsuka są głównie lasy, lecz także niewielkie laski otoczone łąkami, sadami i polami. Teren inwestycji może znajdować się w obrębie terytorium rodziny borsuków, którego powierzchnia może stanowić nawet do 30 km². Utrata tego obszaru jako żerowiska nie wpłynie na potencjalnie tu pojawiające się borsuki. Jest to gatunek łowny. Pod względem gatunków lęgowych oraz jedynie odnotowanych na tym terenie, obszar niczym się nie wyróżnia, a już na pewno nie można mówić o "bogactwie gatunkowym". Na ogólną liczbę około 250 gatunków ptaków gniazdujących w Polsce na tym terenie stwierdzono łągi zaledwie 7-10 gatunków (ok. 4%)! Awifauna tego obszaru (stwierdzona dla sezonu lęgowego 2010) jest bezpośrednim następstwem wystąpienia dwóch czynników, które kształtowały siedliska w tym rejonie przez ostatni rok, a więc objęły również sezon lęgowy 2009. Czynniki te to zaprzestanie gospodarki rolnej oraz wycinka krzewów wzdłuż kanałów melioracyjnych. Nie stwierdzono tu gniazdowania gatunków ptaków zagrożonych lub będących wskaźnikami siedlisk szczególnie bogatych przyrodniczo lub gatunków zagrożonych, unikatowych w skali Polski. Gatunki ptaków oraz liczba gniazdujących tu par była zapewne inna w sezonie 2009 i będzie zmienna w kolejnych okresach lęgowych. Dlatego, że uzależniona jest bezpośrednio od zmian obejmujących wycinkę, uprzątnięcie krzewów, wycinkę roślinności wzdłuż rowów melioracyjnych, charakter upraw lub ich brak. Ptaki, które będą przystępowały do lęgów w następnym sezonie lęgowym mogą wybrać ten rejon do założenia gniazda (np. pokrzewki w otaczających zakrzyczeniach lub trznadle w odpowiadających miejscach), ale równie dobrze mogą gniazdować w okolicy. Będzie to zależało od lokalnych warunków siedliskowych, a te są zmienne każdego roku. Gatunki wymienione nie są w ten sposób przywiązane do gniazda i miejsca gniazdowania jak np. bociany, które wykorzystują to samo gniazdo przez wiele lat. Drobne ptaki wróblowe każdego roku zakładają gniazda w innym miejscu w odpowiednim biotopie. Olbrzymie znaczenie mają tu lokalne zmiany, które wpływają na zmiany w zagęszczeniach ptaków na wybranym obszarze. W przypadku gatunków tak pospolitych, jak skowronek, trznadel, kwiczoły, pokrzewki cierniówki czy też piecuszek, jeśli na omawianym obszarze zabraknie odpowiednich miejsc do założenia gniazda, znajdują je w wielu miejscach o podobnym charakterze. Są to dość plastyczne gatunki, potrafiące przystosować się np. do tego typu zmiany na opisywanej skale (wybudowanie obiektu, co pociąga utratę siedlisk lęgowych). Nie zagrazi to w żadnym stopniu populacji tych gatunków w rejonie Gdańska, a tym bardziej w skali całego kraju.

Biorąc pod uwagę natomiast znaczenie tego obszaru jako żerowiska dla ptaków gniazdujących poza jego obrębem, to również nie jest ono znaczące. Pospolite gatunki ptaków, jeśli wykorzystywały ten obszar jako żerowisko to było to jedno z wielu miejsc, gdzie zdobywały pokarm i nawet całkowite wykreślenie tego obszaru nie wpłynie w dramatyczny sposób na stan populacji tych ptaków. Istotne natomiast jest, aby prace na tym terenie nie trwały w okresie lęgowym, i rozpoczęły się po jego zakończeniu. Awifauna oraz stwierdzone przez autorów gatunki ssaków wykazują się dużą zdolnością migracyjną. Wobec płazów i gadów, zgodnie z wskazaniem raportu, opracowywany jest program przeniesienia. W wypadku potwierdzenia występowania jeży będzie również występowała konieczność przygotowania i realizacji takiego programu. Wymienione rozporządzenie jest aktem wykonawczym do Ustawy o ochronie przyrody. W prawie krajowym ustawa jest nadrzędna w stosunku do aktów wykonawczych i nie wszystkie przepisy w niej zawarte muszą być regulowane dodatkowymi rozporządzeniami. Jak przedstawiono w Raporcie, Ustawa o ochronie przyrody (art. 56) przewiduje odstępstwa od wymienionych zakazów. W przypadku gatunków chronionych występujących na terenie inwestycji zgodę na odstępstwa od zakazów wydaje Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska i do niego należy interpretacja przepisów.